

คณะวิศวกรรมศาสตร์
และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

แผนยุทธศาสตร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 - 2573)

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

จัดทำโดย
ฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ

สารจากคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์และ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี
อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
เป็นหน่วยงานทางวิชาการที่มีบทบาทสำคัญใน
การผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิศวกรรม
เทคโนโลยี และการออกแบบเชิงอุตสาหกรรม เพื่อ
รองรับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม และ
เทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 ภายใต้พันธกิจของ
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา แผนยุทธศาสตร์
ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 – 2573) ของคณะ
วิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมจึง
ถูกจัดทำขึ้นเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาองค์กร
ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัย
ราชภัฏสวนสุนันทา ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และนโยบายการพัฒนาประเทศที่มุ่งสู่เศรษฐกิจฐาน
นวัตกรรมและอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง โดยมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะสูง สามารถ
ประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิศวกรรม เทคโนโลยี และการออกแบบ เพื่อสร้างนวัตกรรมและแก้ไขปัญหา
ในภาคอุตสาหกรรมและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาของคณะจึงให้ความสำคัญ
กับการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม ทั้งในด้านความรู้ ทักษะวิชาชีพ ทักษะแห่งอนาคต (Future Skills)
และคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม

แผนยุทธศาสตร์ระยะ 5 ปี ของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ได้จัดทำขึ้น
จากการวิเคราะห์บริบททั้งภายในและภายนอกองค์กร โดยใช้เครื่องมือการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์
เช่น PESTEL Analysis การวิเคราะห์ SWOT และการกำหนดกลยุทธ์เชิงรุกผ่าน TOWS Matrix เพื่อ
ประเมินศักยภาพขององค์กร โอกาส และความท้าทายที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน ทั้งการ
เปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนในยุคดิจิทัล
และความคาดหวังของภาคอุตสาหกรรมต่อบัณฑิตที่มีทักษะเชิงปฏิบัติสูง ทำให้การจัดการศึกษาต้อง
ปรับรูปแบบการเรียนรู้ให้มีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)
มากยิ่งขึ้น และยังมุ่งมั่นพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ การเรียนรู้
จากประสบการณ์จริง และการบูรณาการเรียนรู้อบรมร่วมกับสถานประกอบการหรือภาค
อุตสาหกรรม (Work-Integrated Learning) เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีความพร้อมในการทำงานจริง

แผนยุทธศาสตร์ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 – 2573) ของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี
อุตสาหกรรมจึงเป็นกรอบแนวทางสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาองค์กรให้ก้าวสู่ความเป็นคณะ
ทางด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและมาตรฐาน การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฉบับ
นี้ได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของคณะ ทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ศิษย์เก่า
และเครือข่ายพันธมิตรภายนอก เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ และสร้าง
คุณค่าให้แก่สังคม ชุมชน และประเทศชาติต่อไป

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนมภัทร ไตรระสะ)

คณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นหน่วยงานทางวิชาการที่มีบทบาทสำคัญในการผลิตและพัฒนากำลังคนด้านวิศวกรรม เทคโนโลยี และการออกแบบเชิงอุตสาหกรรม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในศตวรรษที่ 21 ภายใต้พันธกิจของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา แผนยุทธศาสตร์ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 – 2573) ของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมจึงถูกจัดทำขึ้นเพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาองค์กรให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี และนโยบายการพัฒนาประเทศที่มุ่งสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรมและอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง โดยมุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะสูง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิศวกรรม เทคโนโลยี และการออกแบบ เพื่อสร้างนวัตกรรมและแก้ไขปัญหาในภาคอุตสาหกรรมและสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการศึกษาของคณะจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวม ทั้งในด้านความรู้ ทักษะวิชาชีพ ทักษะแห่งอนาคต (Future Skills) และคุณลักษณะด้านคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม

แผนยุทธศาสตร์ระยะ 5 ปี ของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ได้จัดทำขึ้นจากการวิเคราะห์บริบททั้งภายในและภายนอกองค์กร โดยใช้เครื่องมือการวิเคราะห์เชิงยุทธศาสตร์ เช่น PESTEL Analysis การวิเคราะห์ SWOT และการกำหนดกลยุทธ์เชิงรุกผ่าน TOWS Matrix เพื่อประเมินศักยภาพขององค์กร โอกาส และความท้าทายที่เกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมปัจจุบัน ทั้งการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีดิจิทัล ปัญญาประดิษฐ์ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้เรียนในยุคดิจิทัล และความคาดหวังของภาคอุตสาหกรรมต่อบัณฑิตที่มีทักษะเชิงปฏิบัติสูง ทำให้การจัดการศึกษาต้องปรับรูปแบบการเรียนรู้ให้มีความยืดหยุ่นและตอบสนองต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) มากยิ่งขึ้น และยังมีแผนพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง และการบูรณาการการเรียนรู้ร่วมกับสถานประกอบการหรือภาคอุตสาหกรรม (Work-Integrated Learning) เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีความพร้อมในการทำงานจริง

แผนยุทธศาสตร์ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 – 2573) ของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมจึงเป็นกรอบแนวทางสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาองค์กรให้ก้าวสู่ความเป็นคณะทางด้านวิศวกรรมและเทคโนโลยีที่มีคุณภาพและมาตรฐาน การดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ฉบับนี้ได้รับความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของคณะ ทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ศิษย์เก่า และเครือข่ายพันธมิตรภายนอก เพื่อร่วมกันขับเคลื่อนองค์กรไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ และสร้างคุณค่าให้แก่สังคม ชุมชน และประเทศชาติต่อไป

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

สารบัญ

สารบัญภาพ

ส่วนที่ 1 กรอบแนวคิดการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารมหาวิทยาลัย	1
1. ประวัติความเป็นมา	1
2. พัฒนาการของ(ชื่อหน่วยงาน)	3
3. ข้อมูลพื้นฐาน และผลการดำเนินงานของ(ชื่อหน่วยงาน)	3
4. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อพัฒนามหาวิทยาลัย	8
5. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงของมหาวิทยาลัย	10
6. แนวคิด ทิศทาง นโยบาย และแผนด้านต่างๆ ของประเทศ	12
7. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม	22
ส่วนที่ 2 การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและทิศทางการบริหารมหาวิทยาลัยใน 5 ปีข้างหน้า	25
1. การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ	25
2. ทิศทางการบริหารมหาวิทยาลัยใน 5 ปีข้างหน้า	26
3. ทิศทางการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์ (พ.ศ. 2569 – 2573)	27
ส่วนที่ 3 แผนยุทธศาสตร์(ชื่อหน่วยงาน) ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 – 2573)	29
1. วิสัยทัศน์ (Vision)	29
2. พันธกิจ (Mission)	29
3. ภารกิจ	29
4. ค่านิยม (Values) และวัฒนธรรม (Organization Culture)	29
5. สมรรถนะหลัก (Core Competency)	30
6. ยุทธศาสตร์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์	30
ส่วนที่ 4 การกำกับติดตาม และการรายงานผลการดำเนินงาน	40

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1	พัฒนาการของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม 3
ภาพที่ 2	แผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประเทศไทย (Thailand's SDG Roadmap) 22
ภาพที่ 3	จำนวนผลลัพธ์สำคัญ (KR) กลยุทธ์และโครงการของแผนยุทธศาสตร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569- 2573) 31
ภาพที่ 4	การขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล 40

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 1	จำนวนหลักสูตรทั้งหมดปีการศึกษา 2566 – 2568 (จำแนกตามระดับการศึกษา)	4
ตารางที่ 2	จำนวนนักศึกษาทั้งหมด ปีการศึกษา 2566 – 2568 (จำแนกตามสาขาวิชา)	4
ตารางที่ 3	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2565 – 2567 (จำแนกตามสาขาวิชา)	5
ตารางที่ 4	ผลงานวิชาการ วิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ	6
ตารางที่ 5	จำนวนโครงการบริการวิชาการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568	6
ตารางที่ 6	จำนวนโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2568	7
ตารางที่ 7	ความก้าวหน้าในสายงานของสายสนับสนุนวิชาการ	7
ตารางที่ 8	ความก้าวหน้าในสายงานของสายวิชาการ	7
ตารางที่ 9	แผนยุทธศาสตร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 – 2573) คณะวิศวกรรมศาสตร์และ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	3 2

ส่วนที่ 1

กรอบแนวคิดการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การบริหารคณะวิศวกรรมศาสตร์และ เทคโนโลยีอุตสาหกรรม

1. ประวัติความเป็นมา

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

เลขที่ 1 ถนนอุทงนอก แขวงดุสิต เขตดุสิต จังหวัดกรุงเทพมหานคร 10300

ที่ตั้งสำนักงาน อาคารสำนักงานคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (อาคาร 43)

หมายเลขโทรศัพท์ 0-2160-1438 ต่อ 20,21 โทรสาร 0-2160-1440

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานในสังกัดของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปัจจุบันมีสำนักงานตั้งอยู่ ณ อาคารวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (อาคาร 43) ในการก่อตั้งคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ได้มีการพัฒนาจากการเปิดสอนสาขาวิชาต่างๆ จนกระทั่งได้รับการจัดตั้งให้เป็นหน่วยงานระดับคณะซึ่งมีประวัติความเป็นมาตามลำดับดังนี้

ปีการศึกษา 2522 เปิดสอนสาขาวิชาหัตถกรรมศึกษาและสาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ โดยสังกัดคณะวิทยาศาสตร์

ปีการศึกษา 2527 เปิดสอนหลักสูตรอนุปริญญาวิทยาศาสตร สาขาวิชาเทคโนโลยีก่อสร้างและสาขาวิชาเทคโนโลยีการพิมพ์ รวมทั้งคณะต้นสังกัดได้เปลี่ยนชื่อเป็นคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและได้ยกเลิกสาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์

ปีการศึกษา 2533 เปิดสอนระดับปริญญาตรี 4 ปี หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม

ปี พ.ศ. 2538 ได้รับพระราชทานชื่อสถาบันใหม่จากเดิมวิทยาลัยครูเป็นสถาบันราชภัฏ ซึ่งวิทยาลัยครูสวนสุนันทาได้เปลี่ยนเป็นสถาบันราชภัฏสวนสุนันทา

ปีการศึกษา 2539 เปิดสอนระดับอนุปริญญาวิทยาศาสตร (2 ปี) โพรแกรมนวิชาเทคโนโลยีการพิมพ์

ปีการศึกษา 2540 เปิดสอนระดับอนุปริญญาวิทยาศาสตร (2 ปี) โพรแกรมนวิชาอิเล็กทรอนิกส์

ปีการศึกษา 2541 เปิดสอนระดับอนุปริญญาวิทยาศาสตร (2 ปี) โพรแกรมนวิชาไฟฟ้า

ปีการศึกษา 2542 เปิดสอนระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต โพรแกรมนวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม แขนงวิชาเทคโนโลยีสถาปัตยกรรมและแขนงวิชาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม เทคโนโลยีก่อสร้าง เทคโนโลยีสถาปัตยกรรมภายใน

ปีการศึกษา 2545 เปิดสอนระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต โพรแกรมนวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม แขนงวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์

ปีการศึกษา 2546 เปิดสอนระดับปริญญาตรี (2 ปี ต่อเนื่อง) สาขาวิชาวิทยาศาสตร โพรแกรมนวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม แขนงวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้าอุตสาหกรรม

แผนยุทธศาสตร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 – 2573) คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ปี พ.ศ. 2547 สถาบันราชภัฏสวนสุนันทาได้เปลี่ยนสถานะเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ตามการประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547

ปี พ.ศ. 2548 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ได้รับการจัดตั้งเป็นหน่วยงานระดับคณะ ตามการประกาศการแบ่งส่วนราชการมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปี พ.ศ. 2548 เปิดสอนระดับปริญญาโท หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี และระดับปริญญาตรี จำนวน 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม และสาขาวิชาคอมพิวเตอร์เพื่องานสถาปัตยกรรมปี พ.ศ. 2549 เปิดสอนระดับปริญญาตรี จำนวน 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการอาคาร สาขาเทคโนโลยีความปลอดภัยและอาชีวอนามัย สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า สาขาวิชาเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และสาขาวิชาออกแบบกราฟิกและมัลติมีเดีย

ปี พ.ศ. 2553 เปิดสอนระดับปริญญาตรี จำนวน 3 สาขาวิชา โดยเป็นหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต จำนวน 2 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาออกแบบสิ่งพิมพ์และบรรจุภัณฑ์ สาขาวิชาออกแบบตกแต่งภายในและนิทรรศการ และหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต จำนวน 1 สาขาวิชา คือ สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์ ซึ่งเป็นหลักสูตรด้านวิศวกรรมเป็นหลักสูตรแรกของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ปี พ.ศ. 2555 เปิดสอนระดับปริญญาตรี จำนวน 1 สาขาวิชา โดยเป็นหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ได้แก่ สาขาวิชามাত্রวิทยาและระบบคุณภาพ

ปี พ.ศ. 2557 เปิดสอนระดับปริญญาตรี จำนวน 1 สาขาวิชา โดยเป็นหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สถา.) ได้แก่ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม หลักสูตร 5 ปี

ปี 2560 หลักสูตรสถาปัตยกรรมบัณฑิตย้ายไปจัดตั้งเป็นวิทยาลัยสถาปัตยกรรม

ปี 2561 งดรับนักศึกษา และปิดหลักสูตร สาขาวิชาการสอบเทียบและเครื่องมือวัด เนื่องจากไม่มีนักศึกษาเข้าศึกษา

ปี 2562 เปิดสอน 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต และ หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต จำนวน 10 สาขาวิชา

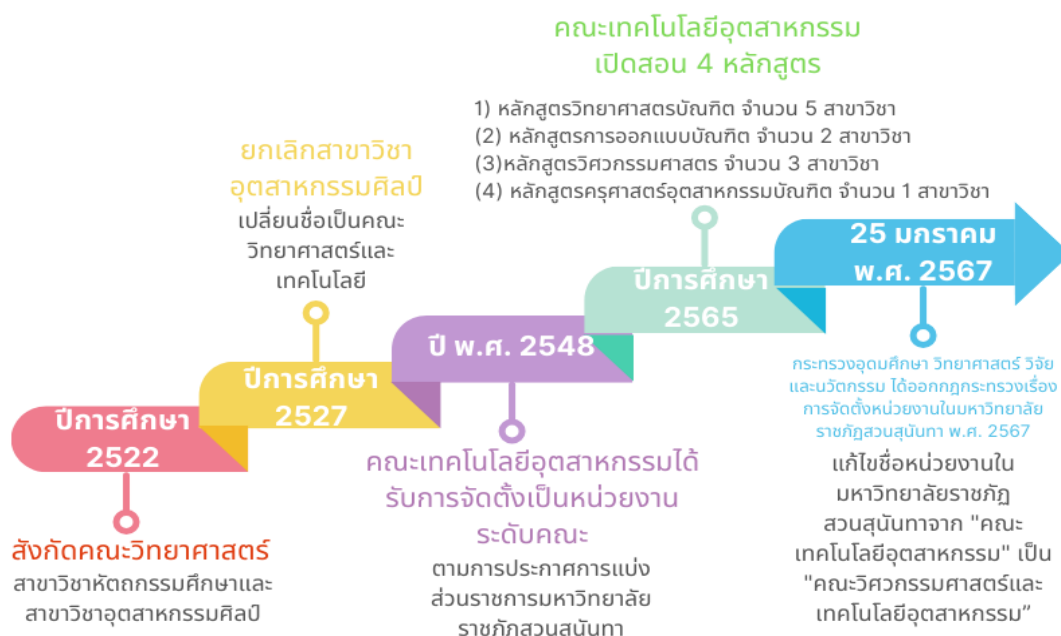
ปีการศึกษา 2564 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เปิดสอน 3 หลักสูตร คือ (1) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต จำนวน 6 สาขาวิชา (2) หลักสูตรการออกแบบบัณฑิต จำนวน 1 สาขาวิชา (3) หลักสูตรวิศวกรรมศาสตร จำนวน 1 สาขาวิชา

ปีการศึกษา 2565 คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เปิดสอน 4 หลักสูตร คือ (1) หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต จำนวน 5 สาขาวิชา (2) หลักสูตรการออกแบบบัณฑิต จำนวน 2 สาขาวิชา (3) หลักสูตรวิศวกรรมศาสตร จำนวน 3 สาขาวิชา (4) หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต จำนวน 1 สาขาวิชา

กระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ได้ออกกฎกระทรวงเรื่องการจัดตั้งหน่วยงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา พ.ศ. 2567 โดยเนื้อหาสำคัญคือการปรับปรุงแก้ไขชื่อหน่วยงานในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจาก "คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม" เป็น "คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม" ให้ไว้ ณ วันที่ 25 มกราคม พ.ศ. 2567

2. พัฒนาการของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

พัฒนาการของคณะวิศวกรรมศาสตร์ และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ภาพที่ 1 พัฒนาการของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

3. ข้อมูลพื้นฐาน และผลการดำเนินงานของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

3.1 ด้านการผลิตบัณฑิต

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานจัดการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษา สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เปิดสอน จำนวน 4 หลักสูตร ประกอบด้วย (1) หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต จำนวน 5 สาขาวิชา (2) หลักสูตรการออกแบบบัณฑิต จำนวน 2 สาขาวิชา (3) หลักสูตรวิศวกรรมศาสตร์ จำนวน 3 สาขาวิชา (4) หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต จำนวน 1 สาขาวิชา

หลักสูตรที่เปิดสอนในปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 4 หลักสูตร จำแนกเป็นระดับปริญญาตรี จำนวน 10 สาขาวิชา โดยสามารถแสดงหลักสูตรที่เปิดการเรียนการสอนในปีการศึกษา 2568

ตารางที่ 1 จำนวนหลักสูตรทั้งหมดปีการศึกษา 2566 – 2568 (จำแนกตามระดับการศึกษา)

หลักสูตร	สาขาวิชา
วิทยาศาสตร์บัณฑิต (ว.ท.บ. 4 ปี)	1. สาขาวิชาเทคโนโลยีความปลอดภัยและอาชีวอนามัย
	2. สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า
	3. สาขาวิชาการจัดการอสังหาริมทรัพย์และทรัพยากรอาคาร
	4. สาขาวิชาการออกแบบกราฟิกและมัลติมีเดีย
การออกแบบบัณฑิต (อบ.บ. 4 ปี)	5. สาขาวิชาการออกแบบนิทรรศการและแอนิเมชันสามมิติ
	6. สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์
วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ. 4 ปี)	7. สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์
	8. สาขาวิชาวิศวกรรมหุ่นยนต์
	9. สาขาวิชาการจัดการวิศวกรรม
ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ. 4 ปี)	10. สาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์และวิทยาศาสตร์

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีนักศึกษาในปีการศึกษา 2568 จำนวนทั้งสิ้น 427 คน (ข้อมูล ณ เดือนสิงหาคม 2568) จำแนกเป็นระดับปริญญาตรีภาคปกติ จำนวน 427คน ทั้งนี้สามารถแสดงจำนวนนักศึกษาคงอยู่ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2566 – 2568 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนนักศึกษาทั้งหมด ปีการศึกษา 2566 – 2568 (จำแนกตามสาขาวิชา)

สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษา	ปีการศึกษา 2566			ปีการศึกษา 2567			ปีการศึกษา 2568		
		ปกติ	พิเศษ	รวม	ปกติ	พิเศษ	รวม	ปกติ	พิเศษ	รวม
หลักสูตร 4 ปี (วท.บ.)										
1. สาขาวิชาเทคโนโลยีความปลอดภัยและอาชีวอนามัย		47	-	47	72	-	72	95	-	95
2. สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า		29	-	29	31	-	31	53	-	53
3. สาขาวิชาการจัดการอสังหาริมทรัพย์และทรัพยากรอาคาร		22	-	22	26	-	26	32	-	32
หลักสูตร 4 ปี (วศ.บ.)										
4. สาขาวิชาวิศวกรรมคอมพิวเตอร์		66	-	66	70	-	70	101	-	101
5. สาขาวิชาวิศวกรรมหุ่นยนต์		11	-	11	13	-	13	7	-	7
6. สาขาวิชาการจัดการวิศวกรรม		10	-	10	27	-	27	17	-	17
หลักสูตร (อบ.บ. 4 ปี)										
7. สาขาวิชาการออกแบบนิทรรศการและแอนิเมชันสามมิติ		8	-	8	14	-	14	18	-	18

แผนยุทธศาสตร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 – 2573) คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษา			ปีการศึกษา 2566			ปีการศึกษา 2567			ปีการศึกษา 2568		
	ปกติ	พิเศษ	รวม	ปกติ	พิเศษ	รวม	ปกติ	พิเศษ	รวม	ปกติ	พิเศษ	รวม
8. สาขาวิชาการออกแบบผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์	12		12	23		23	17	-	17			
9. สาขาวิชาการออกแบบกราฟิกและมัลติมีเดีย	110	-	110	92	-	92	87	-	87			
หลักสูตร (ค.อ.บ. 4 ปี)												
10. สาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์และศาสตร์	5	-	15	7	-	7	-	-	-			
รวมทั้งสิ้น	320	-	320	375	-	375	427	-	427			

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีนักศึกษาสำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2567 จำนวนทั้งสิ้น 195 คน (ข้อมูล ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2569) จำแนกเป็นระดับปริญญาตรีภาคปกติ จำนวน 375 คน ทั้งนี้สามารถแสดงจำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2565 – 2567 ดังตารางที่ 3 ตารางที่ 3 จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2565 – 2567 (จำแนกตามสาขาวิชา)

สาขาวิชา	จำนวนนักศึกษา			ปีการศึกษา 2565			ปีการศึกษา 2566			ปีการศึกษา 2567		
	ปกติ	พิเศษ	รวม	ปกติ	พิเศษ	รวม	ปกติ	พิเศษ	รวม	ปกติ	พิเศษ	รวม
ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและบรรจุภัณฑ์	25	-	25	15	-	14	14	-	14			
การจัดการวิศวกรรม	24	-	24	22	-	22	21	-	21			
ดิจิทัลเทคโนโลยีทางสถาปัตยกรรม	18	-	18	10	-	10	-	-	-			
เทคโนโลยีการพิมพ์	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
เทคโนโลยีความปลอดภัยและอาชีวอนามัย	46	-	46	32	-	32	29	-	29			
ออกแบบกราฟิกและมัลติมีเดีย	53	-	53	62	-	62	60	-	60			
การออกแบบนิทรรศการและอนิเมชันสามมิติ	5	-	5	4	-	4	4	-	4			
การจัดการอสังหาริมทรัพย์และทรัพยากรอาคาร	11	-	11	14	-	14	15	-	15			
วิศวกรรมคอมพิวเตอร์	26	-	26	22	-	22	19	-	19			
เทคโนโลยีไฟฟ้า	43	-	43	16	-	16	15	-	15			
อุตสาหกรรมศิลป์และวิทยาศาสตร์	21	-	21	7	-	7	18	-	18			
รวมทั้งสิ้น	272	-	272	204	-	204	195	-	195			

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม สํารวจประเภทงานของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2567 ที่มืงานทำภายในระยะเวลา 1 ปี พบว่า ผลการสำรวจภาวะการมืงานทำของบัณฑิต ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2567 ที่มืงานทำภายในระยะเวลา 1 ปี จำนวน 65 คน ทั้งนี้จำนวนบัณฑิตทำงานในองค์กรชั้นนำและอุตสาหกรรมมูลค่าเพิ่มสูง จำนวน 62 คน

3.2 ด้านการวิจัย

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีการส่งเสริมและพัฒนาให้อาจารย์ประจำทำ ผลงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง ผลงานวิชาการ วิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติต่ออาจารย์ประจำและนักวิจัย ร้อยละ 84.71 และมีโครงการวิจัยที่ดำเนินงานร่วมกับหน่วยงาน ภายในประเทศหรือหน่วยงานภายนอก (ต่างประเทศ) จำนวน 3 เรื่อง ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลงานวิชาการ วิจัยหรืองานสร้างสรรค์ที่ตีพิมพ์ เผยแพร่ในระดับชาติหรือนานาชาติ

หน่วยงาน	จำนวน		ปีงบประมาณ 2566		ปีงบประมาณ 2567		ปีงบประมาณ 2568	
	ผลงาน	นำไปใช้	ผลงาน	นำไปใช้	ผลงาน	นำไปใช้	ผลงาน	นำไปใช้
คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	56	55	23	23	34	34		
รวมทั้งสิ้น	56	55	23	23	34	34		

3.3 ด้านการบริการวิชาการ

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีนโยบายส่งเสริมให้หน่วยงานภายในคณะ จัด โครงการบริการวิชาการเพื่อพัฒนาและตอบสนองของความต้องการของชุมชนและสังคม ตลอดจนมีการสร้าง แหล่งเรียนรู้ที่ช่วยสร้างองค์ความรู้ให้กับชุมชนและสังคมในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวนทั้งสิ้น 2 โครงการ ทั้งนี้สามารถแสดงจำนวนโครงการบริการวิชาการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568 ดัง ตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนโครงการบริการวิชาการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566-2568

หน่วยงาน	จำนวนโครงการบริการวิชาการ		
	ปีงบประมาณ 2566	ปีงบประมาณ 2567	ปีงบประมาณ 2568
คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	1	3	2
รวมทั้งสิ้น	1	3	2

3.4 ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี มีการดำเนินการจัดโครงการส่งเสริมการอนุรักษ์ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 จำนวน 2 โครงการ ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2568

หน่วยงาน	จำนวนโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม		
	ปีงบประมาณ 2566	ปีงบประมาณ 2567	ปีงบประมาณ 2568
คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	2	2	2
รวมทั้งสิ้น	2	2	2

3.5 ด้านบุคลากร

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีมีบุคลากร มีบุคลากรในปีงบประมาณ พ.ศ. 2569 จำนวนทั้งสิ้น 68 คน จำแนกเป็นบุคลากรสายวิชาการ จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 73.53 และบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 26.47 ทั้งนี้สามารถแสดงสัดส่วนร้อยละบุคลากรสายวิชาการต่อบุคลากรสายสนับสนุนวิชาการ ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2568 ดังตารางที่ 7 และ ตารางที่ 8

ตารางที่ 7 ความก้าวหน้าในสายงานของสายสนับสนุนวิชาการ

สายสนับสนุนวิชาการ

หน่วยงาน	ความก้าวหน้าในสายงาน				
	เชี่ยวชาญ	ชำนาญ การพิเศษ	ชำนาญการ	ปฏิบัติการ	ปฏิบัติงาน
คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	-	1	5	9	3
รวมทั้งสิ้น	-	1	5	9	3

ตารางที่ 8 ความก้าวหน้าในสายงานของสายวิชาการ

สายวิชาการ

หน่วยงาน	ปีงบประมาณ 2567				ปีงบประมาณ 2568				ปีงบประมาณ 2569			
	อ.	ผศ.	รศ.	รวม	อ.	ผศ.	รศ.	รวม	อ.	ผศ.	รศ.	รวม
คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	21	18	6	45	27	17	6	50	27	17	6	50
รวมทั้งสิ้น	21	18	6	45	27	17	6	50	27	17	6	50

4. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

การพัฒนาคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาเกิดขึ้นในสภาพแวดล้อมที่มีพลวัตสูง บทวิเคราะห์ต่อไปนี้จะใช้กรอบ PESTEL ประกอบกับการประเมินคู่แข่ง และการวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อชี้ประเด็นเชิงยุทธศาสตร์และแนวทางการตอบสนอง

1. Political (การเมือง)

การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาถูกกำหนดโดยนโยบายรัฐ การจัดสรรงบประมาณ และกรอบความร่วมมือต่างประเทศ ซึ่งมีความไม่แน่นอนสูงจากปัจจัยเชิงนโยบาย

• ภาพสถานการณ์เชิงฉากรหัส:

○ Supportive Scenario – นโยบายรัฐส่งเสริมเศรษฐกิจฐานความรู้และความร่วมมือต่างประเทศ ส่งผลให้มหาวิทยาลัยสามารถขยายหลักสูตรเชิงเฉพาะทางและวิจัยเชิงประยุกต์ได้อย่างรวดเร็ว

○ Constraint Scenario – งบประมาณเข้มงวดและข้อจำกัดความร่วมมือต่างประเทศ บังคับให้ต้องปรับขนาดโครงการและเร่งสร้างรายได้ทางเลือก

○ Hybrid Scenario – นโยบายผันผวน จำเป็นต้องมี Roadmap ระยะสั้น-กลางและกลไกตอบสนองเชิงนโยบายที่ยืดหยุ่น

• **ข้อสรุปเชิงยุทธศาสตร์:** จัดแนวทางให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ยกกระดับหลักสูตร เฉพาะทางมุ่งความร่วมมือระหว่างประเทศแบบที่มีผลลัพธ์ (outcome-oriented) และสร้างความยืดหยุ่นทางการเงินด้วยการขยายรายได้จากงานวิจัยและบริการวิชาการ

2. Economic (เศรษฐกิจ)

ภาวะเศรษฐกิจมหภาคมีความผันผวน เช่น อัตราเงินเฟ้อและการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างแรงงาน ส่งผลต่อต้นทุนการดำเนินงานและความต้องการของตลาดแรงงาน

• **ประเด็นสำคัญ:** ต้นทุนบุคลากร อุปกรณ์ และเทคโนโลยีเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในสาขาเชิงช่างและมืออาชีพ ขณะเดียวกัน หลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการตลาดจะเพิ่มมูลค่าบัณฑิตและความร่วมมือกับอุตสาหกรรม

• **ข้อสรุปเชิงยุทธศาสตร์:** ปรับเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่าย (budget efficiency) ขยายแหล่งรายได้จากภาคอุตสาหกรรม และปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการตลาดแรงงาน

3. Social (สังคมและวัฒนธรรม)

พฤติกรรมผู้เรียนเปลี่ยนสู่ความยืดหยุ่นยิ่งขึ้น พร้อมความคาดหวังต่อผลลัพธ์การทำงานและการเรียนรู้ที่เป็นทักษะเชิงสมรรถนะ (competency-based)

• **ประเด็นสำคัญ:** ความต้องการ Hybrid/On-demand Learning, Project-based Learning และ Global Mindset

- **ข้อสรุปเชิงยุทธศาสตร์:** พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น (hybrid, on-demand), ขยายการเรียนรู้แบบบูรณาการงานจริง (work-integrated learning) และใช้ Social Listening เป็นวงจรป้อนกลับเพื่อปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง

4. Technological (เทคโนโลยี)

การขยายตัวของเทคโนโลยีดิจิทัลและ AI เปลี่ยนรูปแบบการเรียนรู้และความต้องการทักษะในตลาดแรงงาน

- **ประเด็นสำคัญ:** จำเป็นต้องมี AI-driven Learning Path, แพลตฟอร์ม e-learning เชิงนิเวศ และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่มั่นคง

- **ข้อสรุปเชิงยุทธศาสตร์:** เร่งลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลและระบบสนับสนุนการสอนด้วย AI, ส่งเสริมนวัตกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ และยกระดับสมรรถนะดิจิทัลของคณาจารย์และนักศึกษา

5. Environmental (สิ่งแวดล้อม)

กรอบมาตรฐานความยั่งยืนและเป้าหมายลดคาร์บอนเป็นปัจจัยสำคัญต่อการออกแบบอาคาร การขนส่ง และห่วงโซ่อุปทาน

- **ประเด็นสำคัญ:** แหล่งปล่อยคาร์บอนจากอาคาร ระบบขนส่ง และกิจกรรมจัดซื้อจัดจ้าง

- **ข้อสรุปเชิงยุทธศาสตร์:** บูรณาการแผน Green University ใช้พลังงานทดแทน ปรับระบบจัดการทรัพยากร และรวมความยั่งยืนเข้าสู่หลักสูตร

6. Legal (กฎหมายและข้อบังคับ)

การปฏิบัติตามกฎหมายการศึกษา มาตรฐานคุณภาพ และสิทธิแรงงานเป็นความเสี่ยงเชิงกฎหมายที่ต้องบริหารเชิงรุก

- **ประเด็นสำคัญ:** Compliance Risk, Legal Risk, HR-rights Risk

- **ข้อสรุปเชิงยุทธศาสตร์:** เสริมระบบกำกับดูแลและการบริหารความเสี่ยง ปรับกระบวนการประกันคุณภาพให้เป็นเชิงรุก และยกระดับการบริหารบุคลากรบนฐานสิทธิและธรรมาภิบาล

7. Competitor (คู่แข่ง)

การแข่งขันมาจากสถาบันภายในประเทศ มหาวิทยาลัยนานาชาติ และแพลตฟอร์ม EdTech ช่องว่างเชิงโอกาสอยู่ที่ความเป็นสากลของหลักสูตร ประสบการณ์งานจริง และความยืดหยุ่นของการเรียนรู้

- **ข้อสรุปเชิงยุทธศาสตร์:** สร้างจุดยืนเชิงยุทธศาสตร์ (strategic differentiation) ผ่านการออกแบบหลักร่วมกับภาคอุตสาหกรรมและพันธมิตรต่างประเทศ ยกย่องเส้นทางการเรียนรู้ที่ฝังสมรรถนะ (competency-embedded pathway) และสร้างระบบ Talent Pipeline

8. Customer & Stakeholder (ลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

การวิเคราะห์ Stakeholder Mapping ชี้ว่า ผู้ประกอบการและนักศึกษามีอิทธิพลสูงต่อความสำเร็จ ในขณะที่บุคลากรและชุมชนสำคัญต่อความยั่งยืนและการยอมรับของสถาบัน

- **ข้อสรุปเชิงยุทธศาสตร์:** พัฒนากลไกมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholder engagement mechanism) ใช้ Customer & Stakeholder Experience Management ในการออกแบบหลักสูตรและบริการ เพิ่มช่องทางการสื่อสารเชิงรุก และสร้างระบบแรงจูงใจสำหรับบุคลากร

สรุปเชิงยุทธศาสตร์รวม

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยต้องกำหนดยุทธศาสตร์แบบบูรณาการที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐและบริบท เศรษฐกิจ – สังคม ปรับรูปแบบการเรียนรู้ให้ยืดหยุ่นและตอบโจทย์ ตลาดแรงงาน ใช้เทคโนโลยีและ AI เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้และบริการวิชาการ ส่งเสริมความยั่งยืน สิ่งแวดล้อม เสริมระบบกำกับดูแลและบริหารความเสี่ยงเชิงกฎหมาย และสร้างความแตกต่างเชิงยุทธศาสตร์ เพื่อตอบสนองผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย อย่างเป็นระบบ

5. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาอยู่ภายใต้บริบท สภาพแวดล้อมที่มีพลวัตสูง การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสามารถจัดทำผ่านกรอบ PESTEL ร่วมกับ Competitor และ Stakeholder Analysis ดังนี้:

1. Political (การเมือง)

การดำเนินงานขึ้นกับนโยบายรัฐ การจัดสรรงบประมาณ และความร่วมมือระหว่างประเทศที่มีความไม่แน่นอนสูง การประเมินเชิงฉากทัศน์ (Scenario Planning) ซึ่งให้เห็นว่ามีผลต่อการปรับกลยุทธ์หลักสูตร การวิจัย และความร่วมมือระหว่างประเทศ

ปัจจัยที่ส่งผล: ความผันผวนของนโยบายรัฐ, การจัดสรรงบประมาณ, ความร่วมมือระหว่างประเทศ
ผลต่อการเปลี่ยนแปลง: การปรับหลักสูตรเฉพาะทาง, การเพิ่มความยืดหยุ่นทางการเงิน และการสร้างความร่วมมือแบบ Outcome-oriented

2. Economic (เศรษฐกิจ)

สภาวะเศรษฐกิจมหภาคและตลาดแรงงานมีผลต่อต้นทุนและความสอดคล้องของหลักสูตร

ปัจจัยที่ส่งผล: เงินเฟ้อ, ต้นทุนบุคลากรและเทคโนโลยี, ความต้องการตลาดแรงงาน

ผลต่อการเปลี่ยนแปลง: ปรับประสิทธิภาพงบประมาณ, สร้างรายได้จากภาคอุตสาหกรรม, ปรับหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการแรงงาน

3. Social (สังคมและวัฒนธรรม)

การเปลี่ยนแปลงประชากรและพฤติกรรมการเรียนรู้ดิจิทัลส่งผลต่อรูปแบบการจัดการศึกษา

ปัจจัยที่ส่งผล: จำนวนผู้เรียนลดลง, ผู้เรียนวัยทำงานเพิ่มขึ้น, ความหลากหลายทางวัฒนธรรม, ค่านิยมผู้เรียน

ผลต่อการเปลี่ยนแปลง: พัฒนาการเรียนรู้ยืดหยุ่น, สร้างสภาพแวดล้อมหลากหลายทางวัฒนธรรม, ใช้ Social Listening เพื่อติดตามความคาดหวัง

4. Technological (เทคโนโลยี)

ความก้าวหน้าของ AI และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลมีผลต่อการเรียนรู้และสมรรถนะบัณฑิต

ปัจจัยที่ส่งผล: AI, e-Learning, Digital Infrastructure, Digital Pedagogy

ผลต่อการเปลี่ยนแปลง: พัฒนาแพลตฟอร์ม e-Learning, นวัตกรรมการเรียนรู้เชิงปฏิบัติการ, พัฒนาสมรรถนะดิจิทัลของคณาจารย์และนักศึกษา

5. Environmental (สิ่งแวดล้อม)

มาตรฐานความยั่งยืนและการลดคาร์บอนมีผลต่อการบริหารทรัพยากรและภาพลักษณ์

ปัจจัยที่ส่งผล: Carbon Footprint, การใช้พลังงาน, การจัดซื้อจัดจ้างคาร์บอนต่ำ

ผลต่อการเปลี่ยนแปลง: กำหนดยุทธศาสตร์ Green University, จัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืน, บูรณาการความยั่งยืนในหลักสูตร

6. Legal (กฎหมายและข้อบังคับ)

กรอบกฎหมายด้านการศึกษาและมาตรฐานคุณภาพสร้างข้อผูกพันและความเสี่ยง

ปัจจัยที่ส่งผล: Compliance Risk, Legal Risk, HR-rights Risk

ผลต่อการเปลี่ยนแปลง: พัฒนาระบบกำกับดูแล, ประกันคุณภาพเชิงรุก, ยกระดับการบริหารทรัพยากรบุคคล

7. Competitor (คู่แข่ง)

การแข่งขันเข้มข้นจากมหาวิทยาลัยภายในประเทศ นานาชาติ และ EdTech Platform ส่งผลต่อจุดยืนและเอกลักษณ์

ปัจจัยที่ส่งผล: ความเป็นสากลของหลักสูตร, ประสบการณ์เชิงงานจริง, ความยืดหยุ่นของรูปแบบการเรียนรู้, การสร้าง Strategic Position

ผลต่อการเปลี่ยนแปลง: สร้าง Strategic Differentiation, Partner-based Co-design, Competency-embedded Pathway, Talent Pipeline System

8. Customer & Stakeholder (ลูกค้าและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย)

ความต้องการและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีผลต่อความสำเร็จและความยั่งยืนของมหาวิทยาลัย

ปัจจัยที่ส่งผล: นักศึกษา, บุคลากร, ผู้ประกอบการ, ชุมชน

ผลต่อการเปลี่ยนแปลง: พัฒนาระบบ Stakeholder Engagement, ออกแบบหลักสูตรและกิจกรรมตอบโจทย์ตลาดแรงงาน, เสริมแรงจูงใจและระบบสนับสนุนบุคลากร

สรุป: ปัจจัยทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี สิ่งแวดล้อม กฎหมาย คู่แข่ง และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีผลต่อการปรับกลยุทธ์ การบริหารหลักสูตร การเรียนการสอน การลงทุนด้านเทคโนโลยี การสร้างความยั่งยืน และการสร้างความแตกต่างเชิงกลยุทธ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา การวิเคราะห์ปัจจัยเหล่านี้ช่วยกำหนดแนวทางการเปลี่ยนแปลงเชิงยุทธศาสตร์เพื่อสร้างความพร้อมรับมือความไม่แน่นอนและความต้องการตลาดแรงงานที่เปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

6. แนวคิด ทิศทาง นโยบายรัฐบาล และแผนด้านต่าง ๆ ของประเทศ

6.1 ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580)

วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ยุทธศาสตร์ชาติ ที่จะใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาในระยะ 20 ปี ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ **ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง** มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกရာช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับ ความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทาง และเป้าหมายที่กำหนด **ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน** มีเป้าหมายการพัฒนา ที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศ ในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจ และสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคู่มือใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐ ให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ ในคราวเดียวกัน **ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์** มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ครอบคลุมและมีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์ อุดม อโภชน อารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต ส่งเสริมคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง **ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างโอกาส และ**

ความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนา ที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง **ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม** มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมชาติ และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกัน ทั้งภายในและภายนอกประเทศ อย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามา มีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง 3 ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง **ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ** มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกัน และเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง

สำหรับนโยบาย หรือทิศทางพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษา มีปรากฏในยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ซึ่งได้กำหนดรายละเอียด ดังนี้

1. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย ช่วงวัยรุ่น/วัยเรียน ช่วงวัยแรงงาน และช่วงวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความรอบรู้ทางการเงิน มีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และความสามารถในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า รวมถึงการพัฒนาและปรับทัศนคติให้คนทุกช่วงวัยที่เคยกระทำผิดได้กลับมาใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างสงบสุขและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

1) **ช่วงการตั้งครรภ์/ปฐมวัย** เน้นการเตรียมความพร้อมให้แก่พ่อแม่ก่อนการตั้งครรภ์ ส่งเสริมอนามัยแม่และเด็กตั้งแต่เริ่มตั้งครรภ์ ส่งเสริมการเกิดอย่างมีคุณภาพ สนับสนุนการเลี้ยงลูกด้วยนมแม่ การส่งเสริมการให้สารอาหารที่จำเป็นต่อสมองเด็ก และให้มีการลงทุนเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยให้มีพัฒนาการที่สมวัยในทุกด้าน

2) **ช่วงวัยเรียน/วัยรุ่น** ปลูกฝังความเป็นคนดี มีวินัย พัฒนาทักษะความสามารถการเรียนรู้ ที่สอดคล้องกับทักษะในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะทักษะด้านการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาที่ซับซ้อน มีภูมิคุ้มกันต่อปัญหาหรืออาชญากรรมต่าง ๆ มีความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถ ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความยืดหยุ่นทางความคิด รวมถึงทักษะด้านภาษา ศิลปะ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี และได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพสอดคล้องกับความสามารถ ความถนัดและความสนใจ รวมถึงการวางพื้นฐานการเรียนรู้เพื่อการวางแผนชีวิตและวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละ ช่วงวัยและนำไปปฏิบัติได้ ตลอดจนการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ที่เชื่อมต่อกับโลกการทำงาน รวมถึงทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ มีทักษะชีวิต สามารถอยู่ร่วมและทำงานกับผู้อื่นได้ภายใต้สังคมที่เป็นพหุวัฒนธรรม

3) **ช่วงวัยแรงงาน** ยกกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับความสามารถเฉพาะบุคคล และความต้องการของตลาดแรงงาน มีการทำงานตามหลักการทำงานที่มีคุณค่า เพื่อสร้างผลิตภาพเพิ่มให้กับประเทศ มีวัฒนธรรมการทำงานที่พึงประสงค์ มีความรู้ความเข้าใจและมีทักษะทางการเงินเพื่อให้สามารถบริหารจัดการการเงินของตนเองและครอบครัว มีการวางแผนทางการเงิน และมีการออม การรับผิดชอบของพ่อแม่ต่อครอบครัว มีการพัฒนาระบบการเรียนรู้ และการอำนวยความสะดวกด้านความรู้ เพื่อพัฒนาความรู้ แรงงานฝีมือ ความชำนาญพิเศษ การเป็นผู้ประกอบการใหม่ และการพัฒนาต่อยอดความรู้ในการสร้างสรรค์งานใหม่ ๆ รวมทั้งมาตรการขยายอายุการทำงาน

4) **ช่วงวัยผู้สูงอายุ** ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนประเทศ ส่งเสริมให้มีการทำงานหลังเกษียณ ผ่านการเสริมทักษะการดำรงชีวิต ทักษะอาชีพในการหารายได้ มีงานทำที่เหมาะสมกับศักยภาพ มีการสร้างเสริมสุขภาพ พื้นฟูสุขภาพ การป้องกันโรคให้แก่ผู้สูงอายุ พร้อมกับจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นมิตรกับผู้สูงอายุ และหลักประกันทางสังคมที่สอดคล้องกับความจำเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต การมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในสังคม

2. การปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21

โดยมุ่งเน้นผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้และสนใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาทครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างความตื่นตัวให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และประชาคมโลก การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้ โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบการศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

1) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะสำหรับศตวรรษที่ 21 โดย ออกแบบกระบวนการเรียนรู้ในทุกระดับชั้นอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นการใช้ ฐานความรู้และระบบคิดในลักษณะสหวิทยาการ อาทิ ความรู้ทางวิทยาศาสตร์และการตั้งคำถาม ความเข้าใจ และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี ความรู้ทางวิศวกรรมศาสตร์และการคิดเพื่อหาทางแก้ปัญหา ความรู้ และทักษะทางศิลปะ และความรู้ด้านคณิตศาสตร์และระบบคิดของเหตุผลและการหาความสัมพันธ์ การ พัฒนาระบบการเรียนรู้เชิงบูรณาการที่เน้นการลงมือปฏิบัติ มีการสะท้อนความคิด/ทบทวนไตร่ตรอง การ สร้างผู้เรียนให้สามารถกำกับกับการเรียนรู้ของตนได้ การหล่อหลอมทักษะการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ที่ ผู้เรียนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในการสร้างรายได้หลายช่องทาง รวมทั้งการเรียนรู้ด้านวิชาชีพและทักษะ ชีวิต

2) การเปลี่ยนโฉมบทบาท ‘ครู’ ให้เป็นครูยุคใหม่ โดยปรับบทบาทจาก “ครูสอน” เป็น “โค้ช” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการ สร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน และมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนา กระบวนการเรียนรู้เพื่อผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน รวมทั้งปรับระบบการผลิตและพัฒนาครูตั้งแต่การดึงดูด คัด สรร ผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนาศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่อง ครอบคลุมทั้งเงินเดือน เส้นทางสายอาชีพ การสนับสนุนสื่อการสอน และสร้างเครือข่ายพัฒนาครู ให้มีการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาครูที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนมาเป็นผู้สร้างครุรุ่นใหม่ อย่างเป็นระบบ และวัดผลงานจากการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง

3) การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษาในทุกระดับ ทุกประเภท จัดให้มีมาตรฐาน ขั้นต่ำของโรงเรียนในทุกระดับ จัดโครงสร้างการจัดการศึกษาเพื่อสร้างความรับผิดชอบต่อผลลัพธ์และให้เอื้อ ต่อการเข้าถึงการศึกษาอย่างเสมอภาค ทั่วถึง และใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพ การยกระดับ สถาบันการศึกษาในสาขาที่มีความเชี่ยวชาญสู่ความเป็นเลิศ ปฏิรูปการคลังด้านการศึกษาเพื่อเพิ่มคุณภาพ และประสิทธิภาพการจัดการศึกษาโดยการจัดสรรงบประมาณตรงสู่ผู้เรียน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมจาก ภาคเอกชนในการจัดการศึกษา พัฒนาระบบประกันคุณภาพการศึกษาโดยแยกออกจากกระบวนการประเมิน และการรับรองคุณภาพที่เน้นผลลัพธ์ที่ตัวผู้เรียน รวมทั้งมีการปฏิรูประบบการสอบที่นำไปสู่การวัดผลในเชิง ทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 มากกว่า การวัดระดับความรู้ ตลอดจนมีการวิจัยและใช้เทคโนโลยีในการ สร้างและจัดการความรู้ในการจัดการเรียนการสอน การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาทักษะอาชีพที่สอดคล้องกับ บริบทพื้นที่

4) การพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยเน้นการจัดระบบการศึกษาและระบบฝึกอบรมบน ฐานสมรรถนะที่มีคุณภาพสูงและยืดหยุ่นผ่านการพัฒนาหลากหลาย ๑ อาทิ การพัฒนาการศึกษาออนไลน์แบบ เปิด การพัฒนาระบบการเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการรู้ดิจิทัล การมีระบบเทียบโอนประสบการณ์ ระบบธนาคาร หน่วยกิต มาตรการจูงใจให้คนเข้าสู่การยกระดับทักษะ การให้สถานประกอบการเพิ่มผลิตภาพแรงงานผ่าน การพัฒนาความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่องภายใต้กรอบคุณวุฒิจากวิชาชีพ นอกจากนี้ ต้องพัฒนาระบบ การเรียนรู้ในชุมชนให้เข้าถึงความรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ในชุมชนให้เป็นพื้นที่เรียนรู้เชิง

สร้างสรรค์และมีชีวิต รวมถึงการเรียนรู้และทบทวนทักษะพื้นฐาน ได้แก่ การอ่านออก-เขียนได้ -คิดเลขเป็น โดยระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนและภาคประชาสังคม การพัฒนาทัศนคติและแรงบันดาลใจที่อยากเรียนรู้ การสร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ และให้ผู้เรียนได้ตระหนักถึงสิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัว รวมทั้งนำความรู้ไปพัฒนาต่อยอดหรือประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้

6.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 - 2570)

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) เป็นแผนที่มีความชัดเจน ในการกำหนดทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาประเทศที่ต้องการมุ่งเน้น โดยเริ่มต้นจากการสังเคราะห์ วิเคราะห์ แนวโน้ม พร้อมทั้ง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นทั้งภายในประเทศ ภูมิภาค และระดับโลก เพื่อ ประเมินความท้าทายและโอกาสในการพัฒนาประเทศภายใต้บริบทเงื่อนไขข้อจำกัด ที่ประเทศไทยต้องเผชิญ อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยพิจารณาองค์ประกอบของการพัฒนาประเทศในมิติด้านต่าง ๆ ที่มีความเชื่อมโยงหรือเป็นองค์ประกอบของประเด็นยุทธศาสตร์ที่ระบุไว้ในยุทธศาสตร์ชาติอย่างรอบด้าน ก่อนนมาสู่การกำหนดจุดเน้นเชิงเป้าหมายที่ประเทศไทยต้องให้ความสำคัญและมุ่งเน้นดำเนินงานให้บรรลุผล ในระยะของแผนพัฒนาฯ เพื่อให้ประเทศพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืนและสามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนา ประเทศภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติได้อย่างสัมฤทธิ์ผล

จุดเน้นและประเด็นพัฒนาหลักในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ 13

1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม มุ่งยกระดับขีด ความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญ ผ่านการผลักดันส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ที่ตอบโจทย์พัฒนาการของสังคมยุคใหม่และเป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับการเชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อย กับห่วง โซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุน และ นวัตกรรม

2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ มุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลก ยุคใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และ เร่งรัดการเตรียมพร้อมกำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และเอื้อต่อการ ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้ง ให้ความสำคัญกับการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมที่สามารถส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม มุ่งลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในเชิงรายได้ พื้นที่ ความมั่งคั่ง และการแข่งขันของภาคธุรกิจ ด้วยการสนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบาง และผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม กระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและจัด ให้มีบริการสาธารณะที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งเพิ่มโอกาส ในการแข่งขันของ ภาคธุรกิจให้เปิดกว้างและเป็นธรรม

4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริการไปสู่ความยั่งยืน มุ่งลดการก่อกมลพิษควบคู่ไปกับการผลักดันให้เกิดการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ ตลอดจนลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุเป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอนภายในปี 2593 และบรรลุเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ภายในปี 2608

5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ มุ่งสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัย การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงาน ของภาครัฐ ให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้ อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

หมุดหมายการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจน และให้เกิดการทำงานร่วมกัน ของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วน ในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน 13 หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนา จะ “เป็น” หรือมุ่งหวังจะ “มี” เพื่อสะท้อน ประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉม ประเทศไทยไปสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจ สร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” โดยแบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

1) มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญ

ของภูมิภาค

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรม

ดิจิทัลของอาเซียน

2) มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และ

สามารถ

แข่งขันได้

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ

เหมาะสม

3) มิติตความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4) มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

6.3 แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579

แผนการศึกษาชาติ พ.ศ. 2560 – 2579 เป็นแผนระยะยาว 20 ปี จัดทำขึ้นเพื่อให้มีความสอดคล้อง กับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) เพื่อวางกรอบเป้าหมายและทิศทาง การจัดการศึกษา ของประเทศ โดยมุ่งเน้นจัดการศึกษาให้คนไทยทุกคนสามารถเข้าถึงโอกาสและความเสมอภาคในการศึกษาที่มีคุณภาพ พัฒนาระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะในการทำงาน ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน และการพัฒนาประเทศ

วิสัยทัศน์ (Vision)

“คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขสอดคล้อง กับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21”

วัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษา 4 ประการ คือ

- 1) เพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ
- 2) เพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นพลเมืองดี มีคุณลักษณะ ทักษะและสมรรถนะที่สอดคล้องกับบทบาท หน้าที่ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติและยุทธศาสตร์ชาติ
- 3) เพื่อพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรม รู้รักสามัคคีและร่วมมือ ผนึกกำลัง มุ่งสู่การพัฒนาประเทศไทยอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 4) เพื่อนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลาง และความเหลื่อมล้ำภายในประเทศ ลดลง

เป้าหมายการจัดการศึกษา 5 ประการ มีเป้าหมายและตัวชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ประชากรทุกคนเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพและมีมาตรฐานอย่างทั่วถึง (Access) เด็กปฐมวัยมี พัฒนาการสมวัย ประชากรทุกคนมีโอกาสได้รับบริการทางการศึกษาตั้งแต่ปฐมวัยถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่าที่มีคุณภาพและมาตรฐาน ประชากรที่อยู่ในกำลังแรงงานได้รับการพัฒนาทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะที่ตอบสนองความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศ ประชากรสูงวัย ได้เรียนรู้ ฝึกฝนเพื่อพัฒนาความรู้ความสามารถ และทักษะเพื่อการทำงานหรือการมีชีวิตรองหลังวัยทำงาน อย่าง มีคุณค่าและเป็นสุข

2) ผู้เรียนทุกคน ทุกกลุ่มเป้าหมายได้รับบริการการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานอย่าง เท่าเทียม (Equity) ผู้เรียนทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งกลุ่มปกติ ผู้มีความสามารถพิเศษ ผู้มีความบกพร่องด้านต่าง ๆ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้มีภูมิหลังทางสังคมหรือฐานะทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันได้รับโอกาสและการบริการทางการศึกษาอย่างเสมอภาคและเท่าเทียม

3) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ (Quality) ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน เพื่อพัฒนาคุณลักษณะ ทักษะ ความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะของแต่ละบุคคลให้ไปได้ไกลที่สุดเท่าที่ศักยภาพและความสามารถของแต่ละบุคคลพึงมีภายใต้ระบบเศรษฐกิจสังคมฐานความรู้ สังคมแห่งปัญญา และการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ ที่ประชาชนสามารถเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีคุณธรรม จริยธรรมและสามารถดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุขตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4) ระบบการบริหารจัดการศึกษาที่มีประสิทธิภาพ เพื่อการลงทุนทางการศึกษาที่คุ้มค่าและบรรลุเป้าหมาย (Efficiency) หน่วยงาน สถานศึกษาและสถาบันการศึกษาทุกแห่งสามารถบริหารและจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยคุณภาพและมาตรฐานระดับสากล จัดให้มีระบบการจัดสรรและใช้ทรัพยากรทางการศึกษาที่ก่อประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละคนให้บรรลุศักยภาพและขีดความสามารถของตน และส่งเสริมสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนของสังคมที่มีศักยภาพและความพร้อมเข้ามามีส่วนร่วมในการระดมทุน และร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา โดยเฉพาะสถานประกอบการ สถาบันและองค์กรต่างๆ ในสังคม และผู้เรียน ผ่านมาตรการทางการเงินและการคลังที่เหมาะสม

5) ระบบการศึกษาที่สนองตอบและก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกที่เป็นพลวัตและบริบท ที่เปลี่ยนแปลง (Relevancy) ระบบการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน สนองตอบและก้าวทัน การเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21 สามารถพัฒนาทักษะ คุณลักษณะและสมรรถนะในการทำงานของกำลังคนในประเทศ ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน สังคม และประเทศ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี และยุทธศาสตร์ประเทศไทย 4.0 ที่จะนำประเทศไทยก้าวข้ามกับดักประเทศที่มีรายได้ปานกลางสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ด้วยการศึกษาก่อสร้างเชื่อมั่นในชีวิตของประชาชนสังคมและประเทศชาติ และการสร้างเสริมการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

6.4 แผนด้านการอุดมศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนของประเทศ พ.ศ. 2564 – 2570 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2566 – 2570)

เป็นการพัฒนาอุดมศึกษาระยะ 5 ปี ใน 3 ประเด็นหลัก คือ บัณฑิตและกำลังคน ระบบนิเวศวิจัยและอุดมศึกษาใหม่ ซึ่งครอบคลุมความหลากหลายของกิจกรรมในระบบอุดมศึกษา ทั้งที่เป็นจุดแข็งสามารถสร้างผลผลิตแก่ระบบอุดมศึกษาและผลลัพธ์ประเทศ และส่วนที่เป็นจุดอ่อนจากการพัฒนาเพื่อแก้ไขให้เกิดประสิทธิภาพ ทั้งนี้ได้คำนึงถึง 4 พันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาและหลักสิทธิและเสรีภาพทางวิชาการเป็นสำคัญ ประกอบด้วย 3 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพคน (Capacity Building) โดยมุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ (Human Development) ควบคู่กับการสร้างความตระหนักรู้เรื่องผลกระทบของกิจกรรมมนุษย์ที่มีต่อ

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (Ecological Footprint) เพื่อก้าวสู่เศรษฐกิจหมุนเวียนอันเป็นหัวใจสำคัญสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development) มุ่งเน้นการสร้างองค์ความรู้และทักษะพร้อมรับ กับการเปลี่ยนแปลงสู่อนาคต (Transversal Skills) พร้อมยกระดับคุณภาพการศึกษาและสมรรถนะของกำลังคนให้ตอบสนองทิศทางการพัฒนาประเทศ ตลอดจนเสริมสร้างบุคลากรคุณภาพสูงของสถาบันอุดมศึกษา และผลักดันให้เกิดการยกระดับชุมชนวิชาการของไทย (Academic Community) ให้เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมระบบนิเวศวิจัยอุดมศึกษา (Research Ecosystem Building) พัฒนาระบบนิเวศที่เอื้อต่อการสร้างสรรค์องค์ความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ผ่านวิจัยสถาบันอุดมศึกษาที่มีมาตรฐาน (Quality Infrastructure) และผลักดันให้เกิดวิจัยขั้นพื้นฐาน (Blue Skies Research) ค้นพบองค์ความรู้ (Scientific Discovery) และการผลิตเทคโนโลยีแห่งอนาคต (Frontier Research) รวมถึงการพัฒนาด้านทักษะการวิจัย (Research Skills) ให้แก่บัณฑิตและนักวิจัยในระดับบัณฑิตศึกษา (Postgraduate Research) ระดับหลังปริญญาเอก (Postdoctoral Research) และการพัฒนาทักษะการคิดเชิงผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Thinking)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 จัดระบบอุดมศึกษาใหม่ โดยมุ่งเน้นปรับการบริหารจัดการในสถาบันอุดมศึกษาให้ยึดมั่นตามหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ให้ประชาชน ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสามารถเข้าถึงข้อมูลข้อเท็จจริง ที่มีความโปร่งใส ทั้งนี้ ยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล และระบบการข้อมูล (Big Data) เพื่อการอุดมศึกษาและวิจัยสำหรับเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการเรียนการสอน และการบริหารจัดการทางการศึกษา รองรับสังคมการเรียนรู้ตลอดชีวิตได้อย่างสมบูรณ์

การขับเคลื่อนสำคัญ จากประเด็นสำคัญของกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์การอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์วิจัยและนวัตกรรม พ.ศ. 2566 – 2570 กำหนดเป็น 7 นโยบายหลัก และ 3 กลไกหลัก ต่อความสำคัญเร่งด่วน เพื่อมุ่งเน้นการขับเคลื่อนที่สำคัญให้บรรลุผลเป็นรูปธรรม บนพื้นฐานของความโปร่งใส ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

7 นโยบายหลัก

1. กำลังคนสมรรถนะและศักยภาพสูง ตอบโจทย์การพัฒนาอุตสาหกรรมตามโมเดล BCG (ด้านเกษตรและอาหาร การแพทย์และสุขภาพ การท่องเที่ยว และพลังงาน รวมถึงวัสดุและเคมีชีวภาพ) และอุตสาหกรรมเป้าหมายตามกรอบนโยบายและยุทธศาสตร์ อววน.

2. กำลังคนระดับสูงที่มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการใหม่แห่งอนาคตเพิ่มขึ้น

3. วิสาหกิจชุมชน ระบบเศรษฐกิจฐานรากและเศรษฐกิจฐานนวัตกรรม รวมถึง SMEs, IDEs และ Deep Tech: Start up มีความเข้มแข็ง และสร้างมูลค่าเชิงพาณิชย์

4. การรองรับสังคมสูงวัย และการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยสมบูรณ์

5. การสร้างความเป็นเลิศ ทั้งด้านวิทยาศาสตร์ ด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์และศิลปกรรมศาสตร์

6. ศูนย์กลางความเชี่ยวชาญระดับนานาชาติ (Hub of Talent & Knowledge)

7. โครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในสถาบันอุดมศึกษาที่เข้มแข็ง

3 กลไกหลัก

1. การปฏิรูประบบการเงินและงบประมาณที่มุ่งผลสัมฤทธิ์
2. การส่งเสริมธรรมาภิบาล ให้มีความโปร่งใส ตรวจสอบได้
3. การยกระดับฐานข้อมูลระบบอุดมศึกษาให้มีความน่าเชื่อถือ ถูกต้อง แม่นยำ มีเสถียรภาพ

6.5 แผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประเทศไทย (Thailand's SDG Roadmap)

คณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน (กพย.) ในคราวประชุมครั้งที่ 1/2562 เมื่อวันที่ 19 ธันวาคม 2562 ได้มีมติเห็นชอบหลักการร่างแผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประเทศไทย (Thailand's SDG Roadmap) ซึ่งแผนการขับเคลื่อนฯ ครอบคลุมการดำเนินการหลักใน 6 ด้าน ดังนี้

1. การสร้างการตระหนักรู้ ดำเนินการให้ทุกภาคส่วนมีความรู้และความเข้าใจในเป้าหมาย การพัฒนาที่ยั่งยืน โดยมีการดำเนินการทั้งในระดับประเทศ และระดับท้องถิ่น เพื่อให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนประเทศสู่ความยั่งยืน

2. การเชื่อมโยงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนกับแผน 3 ระดับของประเทศ ขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนระดับอื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างประเทศให้มั่นคง โดยไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง

3. กลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาที่ยั่งยืน มีคณะกรรมการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนเป็นกลไกสนับสนุนการขับเคลื่อนในระดับนโยบาย และหน่วยงานภาครัฐบูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วนของสังคม เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติที่เป็นรูปธรรม

4. การดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ดำเนินงานโดยยึดหลักความสัมพันธ์ เชิงเหตุ และผล เพื่อจัดทำแผนงาน/โครงการที่สำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนและยุทธศาสตร์ชาติ รวมทั้งขยายผลสู่การขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในระดับพื้นที่ (SDG Localization)

5. ภาคิการพัฒนา สนับสนุนความร่วมมือกับทุกภาคส่วน ทั้งในประเทศและภาคีการพัฒนาระหว่างประเทศ เพื่อร่วมขับเคลื่อนประเทศไทยให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

6. การติดตามประเมินผลการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ติดตามและประเมินผลการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนด้วยระบบฐานข้อมูลกลางที่มีการรายงานความก้าวหน้าจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างสม่ำเสมอ

ภาพที่ 2 แผนการขับเคลื่อนเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับประเทศไทย (Thailand's SDG Roadmap)

7. จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม (SWOT Analys)

จุดแข็ง (Strengths)

- คณะมิวสิคัลทัศน์และพันธกิจที่ชัดเจน มุ่งเน้นการเป็นคณะชั้นนำของประเทศ และมีบทบาทเชิงพื้นที่ในการพัฒนาท้องถิ่น ควบคู่กับการยกระดับสู่ระดับสากล
- โครงสร้างองค์กรมีความยืดหยุ่นและสามารถรองรับการทำงานที่หลากหลายทั้งในระดับ คณะและระดับสาขาวิชา โดยเปิดโอกาสให้สาขาวิชามีบทบาทพัฒนาอย่างอิสระ
- คณะมีการพัฒนาระบบสารสนเทศและการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในระดับที่สามารถสนับสนุนการบริหารการเรียนการสอน และการบริการวิชาการได้อย่างครอบคลุม
- คณะมีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมที่โดดเด่น โดยเฉพาะความภาคภูมิใจในความเป็นวังสวนสุนันทา และจุดเน้นด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย
- ผู้บริหารระดับสูงมีวิสัยทัศน์ทันสมัยและมุ่งเน้นการบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยเปิดพื้นที่ให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการพัฒนานวัตกรรมภายในองค์กร
- บุคลากรของคณะมีศักยภาพในด้านวิชาการและมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม อีกทั้งยังมีผลงานเชิงประจักษ์ที่ได้รับการยอมรับในหลายสาขา
- คณะมีความเชี่ยวชาญเฉพาะทางในศาสตร์ที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้ประกอบการได้อย่างแท้จริง

จุดอ่อน (Weaknesses)

- การถ่ายทอดกลยุทธ์ไปสู่ระดับปฏิบัติยังขาดความเป็นระบบ ส่งผลให้การดำเนินงานบางด้าน ยังไม่สามารถขับเคลื่อนตามเป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- คณะยังมีโครงสร้างที่ไม่ชัดเจนหรือมีความซ้ำซ้อนในบทบาทหน้าที่ ส่งผลต่อความคล่องตัวในการบริหารจัดการและประสิทธิภาพของกลไกการดำเนินงาน
- การบูรณาการข้อมูลระหว่างระบบงานต่างๆ ยังไม่สมบูรณ์ ทำให้เกิดภาระงานซ้ำซ้อน และความล่าช้าในการเข้าถึงข้อมูลที่สำคัญต่อการตัดสินใจเชิงบริหาร
- การหล่อหลอมค่านิยมร่วมให้เกิดความตระหนักและมีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์กรยังไม่ครอบคลุมบุคลากรทุกระดับ ส่งผลให้การขับเคลื่อนวัฒนธรรมองค์กรยังไม่ทั่วถึง
- ระบบการสื่อสารภายในองค์กรยังขาดความต่อเนื่องและไม่ทั่วถึงในทุกระดับ ส่งผลให้เกิดความคลาดเคลื่อนด้านข้อมูล และความเข้าใจที่ไม่ตรงกันในบางประเด็น
- การพัฒนาศักยภาพของบุคลากรบางกลุ่มยังไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทการศึกษา ทำให้เกิดช่องว่างของความสามารถในการรองรับบทบาทใหม่ที่ท้าทาย
- ทักษะด้านภาษาอังกฤษ การวิจัยเชิงนวัตกรรม และความสามารถในการแข่งขันระดับนานาชาติของบุคลากรและนักศึกษายังอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

โอกาส (Opportunities)

- การส่งเสริมจากภาครัฐต่อการผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน โดยเฉพาะวิชาชีพเฉพาะทาง เช่น ดิจิทัล หุ่นยนต์ และยานยนต์สมัยใหม่ สอดรับกับพันธกิจของคณะในการผลิตบัณฑิต สายอาชีพ
- แนวโน้มการเติบโตของเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเศรษฐกิจดิจิทัลเปิดโอกาสในการออกแบบหลักสูตรเฉพาะทางที่ตอบโจทย์ตลาดแรงงาน
- ความต้องการทักษะใหม่ของแรงงานไทยในยุคหลังโควิดและเศรษฐกิจโลกผันผวนเพิ่มความสำคัญของมหาวิทยาลัยที่เน้นการพัฒนาทักษะอาชีพและการเรียนรู้ตลอดชีวิต (lifelong learning)
- ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยสามารถพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนแบบดิจิทัล เช่น Hybrid, Virtual Reality, และ AI-Enhanced Learning ซึ่งเอื้อต่อวิสัยทัศน์ด้านการพัฒนาทักษะแห่งอนาคต
- กระแสความตื่นตัวต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (Sustainable Development) เอื้อให้คณะสามารถพัฒนาองค์ความรู้ด้านสิ่งแวดล้อมและความยั่งยืนเป็นส่วนหนึ่งของอัตลักษณ์หลักสูตร
- การปฏิรูประบบคุณภาพการศึกษาและมาตรฐานวิชาชีพ อาจเปิดช่องทางให้คณะสร้างความแตกต่างด้านมาตรฐานวิชาชีพและการรับรองคุณวุฒิ

ภัยคุกคาม (Threats)

- ความไม่แน่นอนทางการเมืองและการเปลี่ยนแปลงนโยบายการศึกษาของรัฐบาล อาจกระทบ ต่อเสถียรภาพของแผนพัฒนาอุดมศึกษาในระยะยาว
- ภาวะเศรษฐกิจถดถอยและความเหลื่อมล้ำทางรายได้ของประชาชน ส่งผลต่อการตัดสินใจ เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะในกลุ่มมหาวิทยาลัยท้องถิ่น
- การลดลงของประชากรวัยเรียนอย่างต่อเนื่อง ทำให้เกิดการแข่งขันสูงในกลุ่มมหาวิทยาลัยไทย โดยเฉพาะกับมหาวิทยาลัยขนาดกลาง
- ความเร็วของการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีทำให้หลักสูตรล้าสมัยอย่างรวดเร็ว หากไม่มีระบบอัปเดตความรู้และปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง
- การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติจากธรรมชาติอาจส่งผลกระทบต่อการทำงาน การจัดการทรัพยากร และต้นทุนของการดำเนินกิจกรรมทางการศึกษา
- ความซับซ้อนของกฎระเบียบด้านการบริหารจัดการและการใช้จ่ายงบประมาณในสถาบันอุดมศึกษา อาจจำกัดความคล่องตัวในการดำเนินแผนกลยุทธ์

โอกาสเชิงกลยุทธ์ (Strategic Opportunities)

- รองรับนโยบายการผลิตกำลังคนสาขาจำเพาะ
- สอดคล้องกับแนวโน้มการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)
- เชื่อมโยงแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กับการสร้างนวัตกรรมทางสังคม
- สอดรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ
- พัฒนาพื้นฐานรองรับสาขายุทธศาสตร์ดิจิทัล
- รองรับยุทธศาสตร์ดิจิทัลของประเทศอย่างเป็นระบบ
- สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล
- รองรับการผลิตกำลังคนตามยุทธศาสตร์ชาติผ่านความร่วมมือ
- เชื่อมโยงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กับภาคีพันธมิตร

ส่วนที่ 2

การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญและทิศทางการบริหารคณะวิศวกรรมศาสตร์และ เทคโนโลยีอุตสาหกรรมใน 5 ปีข้างหน้า

1. การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

จากสถานการณ์และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสถาบันอุดมศึกษาไทยในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งการพัฒนา คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ดำเนินไปภายใต้ สภาพแวดล้อมที่มีพลวัตสูง โดยปัจจัยทางการเมืองสะท้อนความไม่แน่นอนของนโยบายรัฐและงบประมาณ ทำให้สถาบันต้องกำหนดกลยุทธ์สอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติและสร้างความยืดหยุ่นทางการเงิน ส่วนปัจจัยทาง เศรษฐกิจมีผลจากเงินเฟ้อและโครงสร้างแรงงานที่เปลี่ยนแปลง ส่งผลให้ คณะและมหาวิทยาลัยต้องเพิ่ม ประสิทธิภาพงบประมาณและปรับหลักสูตรให้ตรงตลาดแรงงาน ด้านสังคมสะท้อนความต้องการการเรียนรู้ที่ ยืดหยุ่นและเน้นสมรรถนะ ส่งผลให้ต้องพัฒนา Hybrid Learning และระบบฟังเสียงผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ปัจจัย เทคโนโลยีแสดงถึงความจำเป็นในการใช้ AI และโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลสนับสนุนการเรียนรู้เชิงนวัตกรรม ขณะที่ปัจจัยสิ่งแวดล้อมเน้นการลดคาร์บอนและการจัดการทรัพยากรอย่างยั่งยืนภายใต้การพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ด้านกฎหมายต้องเสริมระบบกำกับดูแลและการบริหารความเสี่ยงเชิงปฏิบัติให้สอดคล้องมาตรฐาน คุณภาพ ส่วนการแข่งขันจากสถาบันในประเทศและแพลตฟอร์ม EdTech ผลักดันให้คณะและมหาวิทยาลัยสร้าง จุดยืนเชิงกลยุทธ์ พัฒนาหลักสูตรร่วมกับอุตสาหกรรมและต่างประเทศ และสร้างระบบพัฒนาทุนมนุษย์เชิง สมรรถนะ สุดท้าย การบริหารผู้มีส่วนได้ส่วนเสียต้องเน้นกลไกการมีส่วนร่วม การสื่อสารเชิงรุก และการสร้าง ประสพการณ์ที่ตอบสนองความคาดหวังของนักศึกษา นายจ้าง และชุมชน เพื่อขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่ความ เป็นผู้นำด้านการพัฒนาวิชาชีพอย่างยั่งยืน

ด้วยวิสัยทัศน์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ที่จะนำพามหาวิทยาลัยมุ่งสู่การเป็น “ผู้นำการสร้าง มืออาชีพ” พร้อมทั้งได้กำหนดนิยาม/คำอธิบาย คือ ผู้นำการสร้างมืออาชีพ หมายถึง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวน สุนันทาที่มีบทบาทในการออกแบบอนาคตของผู้เรียนมุ่งพัฒนาทักษะอาชีพและทักษะแห่งอนาคตที่ตอบโจทย์ บริบทโลก ผสานความรู้เชิงลึกกับประสบการณ์การทำงานจริง พร้อมก้าวสู่สังคมวิชาชีพอย่างมั่นใจและยั่งยืน และกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของวิสัยทัศน์ : บัณฑิตสามารถเข้าทำงานในองค์กรชั้นนำของประเทศ (องค์กร ชี้นำที่อยู่ในฐานข้อมูลที่มหาวิทยาลัยกำหนด)

ดังนั้นคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ได้นำแนวทางของมหาวิทยาลัยนำมา ปรับเปลี่ยนวิสัยทัศน์ของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ที่จะนำพาคณะมุ่งสู่การเป็น “หน่วยงานจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพ”

2. ทิศทางการบริหาร คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ใน 5 ปีข้างหน้า

การกำหนดทิศทางการบริหารคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมใน 5 ปีข้างหน้า ตามแนวทางของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ซึ่งได้พิจารณากำหนดบนพื้นฐานของการวิเคราะห์ 1) โอกาสเชิงกลยุทธ์ (Strategic Opportunity: SO) 2) ความท้าทายเชิงกลยุทธ์ (Strategic Challenges: SC) และ 3) ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ (Strategic Advantages: SA) ดังนี้

โอกาสเชิงกลยุทธ์ (Strategic Opportunities: SO)

- SO1: รองรับนโยบายการผลิตกำลังคนสาขาจำเพาะ
- SO2: สอดคล้องกับแนวโน้มการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)
- SO3: เชื่อมโยงแนวคิดการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กับการสร้างนวัตกรรมทางสังคม
- SO4: สอดรับการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถ
- SO5: พัฒนาพื้นฐานรองรับสาขาวิทยาศาสตร์ดิจิทัล
- SO6: รองรับยุทธศาสตร์ดิจิทัลของประเทศอย่างเป็นระบบ
- SO7: สนับสนุนการเรียนรู้ตลอดชีวิตผ่านแพลตฟอร์มดิจิทัล
- SO8: รองรับการผลิตกำลังคนตามยุทธศาสตร์ชาติผ่านความร่วมมือ
- SO9: เชื่อมโยงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) กับภาคีพันธมิตร

ความท้าทายเชิงกลยุทธ์ (Strategic Challenges: SC)

- SC1: มุ่งพัฒนาทุนมนุษย์ให้แข่งขันระดับนานาชาติ
- SC2: ตอบโจทย์ภาวะประชากรลดลง
- SC3: จำเป็นต้องพัฒนากลไกวิจัยแบบองค์รวมที่มีพลวัต
- SC4: รองรับความจำเป็นในการพัฒนาทุนมนุษย์แข่งขัน
- SC5: ตอบโจทย์การปรับโครงสร้างบริหารจัดการเพื่อความคล่องตัว
- SC6: การปรับโครงสร้างระบบข้อมูลเพื่อความเป็นองค์รวม
- SC7: ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันในภาวะข้อจำกัด
- SC8: สร้างเครือข่ายเพื่อยกระดับความสามารถแข่งขัน
- SC9: สร้างโอกาสทางการตลาดเพื่อความอยู่รอดในภาวะเศรษฐกิจ

ความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ (Strategic Advantages: SA)

- SA1: ใช้อัตลักษณ์เชิงวัฒนธรรมสร้างความต่างทางการศึกษา
- SA2: เน้นความเชี่ยวชาญเฉพาะทางตรงตามความต้องการตลาดแรงงาน
- SA3: ใช้จุดแข็งด้านความเป็นมืออาชีพระดับสากล
- SA4: มีฐานความเชี่ยวชาญในสาขาจำเพาะที่สามารถพัฒนาต่อยอดเป็นนวัตกรรมได้
- SA5: ใช้ภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมและโครงสร้างที่ยืดหยุ่นในการสร้างบุคลากรมืออาชีพ
- SA6: ใช้จุดแข็งด้านโครงสร้างและภาวะผู้นำแบบมีส่วนร่วมเพื่อเสริมสร้างสิ่งแวดล้อมการเรียนรู้ ที่

ทันสมัย

- SA7: ใช้ความยืดหยุ่นด้านโครงสร้างเพื่อเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัลอย่างมีประสิทธิภาพ

SA8: ใช้อัตลักษณ์องค์กรสร้างความแตกต่างในการจับคู่พันธมิตร

SA9: เชื่อมโยงความเชี่ยวชาญเฉพาะทางกับเครือข่ายอุตสาหกรรม

3. ทิศทางการดำเนินงานเชิงยุทธศาสตร์ (พ.ศ. 2569 – 2573)

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สู่มืออาชีพ

ทิศทางการดำเนินงานมุ่งพัฒนา “ระบบนิเวศการเรียนรู้” ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและตอบ โจทย์ความต้องการของตลาดแรงงานมืออาชีพในศตวรรษที่ 21 โดยมุ่งเน้นการบูรณาการ การเรียนรู้เชิง ประสบการณ์ (Experiential Learning) เข้ากับการฝึกปฏิบัติจริงในสถานประกอบการ การใช้เทคโนโลยีเสมือน จริง (VR/AR) เพื่อจำลองสภาพแวดล้อมการทำงาน และการพัฒนา “หลักสูตรฐานสมรรถนะ (Competency-Based Curriculum)” ให้สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพทั้งในระดับชาติและนานาชาติ

การดำเนินงานจะเชื่อมโยงระหว่าง ภาคการศึกษา-ภาคเอกชน-ภาครัฐ เพื่อสร้างระบบ “เรียนรู้ ร่วมผลิต (Co-creation Learning)” โดยนักศึกษาได้รับโอกาสเรียนรู้จากประสบการณ์จริง พร้อมการพัฒนา Soft Skills, Digital Skills และ Entrepreneurial Skills เพื่อผลิตบัณฑิตที่พร้อมทำงาน (Job-ready Graduates) และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกการทำงานที่ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างผลงานวิจัย นวัตกรรม และบริการวิชาการระดับสากลอย่างมืออาชีพสู่การ พัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

ทิศทางการดำเนินงานเป็น “มหาวิทยาลัยวิจัยและนวัตกรรมเพื่อสังคม (Social Innovation University)” ที่ใช้ฐานองค์ความรู้เชิงวิชาการและการวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและเศรษฐกิจชุมชน โดยเน้นการพัฒนา งานวิจัยประยุกต์ (Applied Research) และ นวัตกรรมสังคม (Social Innovation) ที่ตอบโจทย์ยุทธศาสตร์ประเทศ เช่น BCG Economy, Smart City และการพัฒนาท้องถิ่นเชิงพื้นที่

การดำเนินงานจะพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือวิจัยกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ สถาบันวิจัย และภาคเอกชน เพื่อเพิ่มจำนวนผลงานวิจัยระดับนานาชาติ การตีพิมพ์ในฐานข้อมูลสากล และการจดสิทธิบัตร รวมถึงการขยายบริการวิชาการเชิงพาณิชย์และเชิงสังคม (Commercial & Community Engagement) ที่สามารถ สร้างรายได้และผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมอย่างเป็นรูปธรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3: พัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลก

ทิศทางการเสริมสร้างศักยภาพบุคลากรทั้งสายวิชาการและสายสนับสนุนให้มีความเป็น “มืออาชีพ เชิงรุก (Proactive Professionals)” โดยพัฒนาให้มีสมรรถนะด้านดิจิทัล การวิจัย นวัตกรรม การบริหารเชิงกล ยุทธ์ และความเข้าใจข้ามวัฒนธรรม เพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านสู่มหาวิทยาลัยระดับนานาชาติ

แนวทางดำเนินงานเน้นการจัดระบบ Talent Management และ Upskilling-Reskilling Program ที่ ขับเคลื่อนด้วยข้อมูล (Data-driven HR) ควบคู่กับการใช้ AI และระบบ HR Analytics ในการวางแผนกำลังคน นอกจากนี้ ยังมุ่งสร้างวัฒนธรรมองค์กรแห่งการเรียนรู้ (Learning Organization) และแรงจูงใจในการพัฒนา อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุคลากรเป็นพลังขับเคลื่อนหลักของมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ 4: พัฒนาพื้นที่สร้างสรรค์การเรียนรู้เพื่อรองรับการเป็นมหาวิทยาลัยมืออาชีพ

ทิศทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ให้ทันสมัย ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยยึดแนวคิด Smart & Green Campus ที่เน้นการใช้เทคโนโลยีอัจฉริยะ

ในการบริหารจัดการพื้นที่ เช่น ระบบพลังงานอัจฉริยะ (Smart Energy), พื้นที่เรียนรู้ดิจิทัล (Digital Learning Space) และ Co-working/Co-innovation Space สำหรับนักศึกษาและบุคลากร

นอกจากนี้ มุ่งพัฒนาพื้นที่ของมหาวิทยาลัยในภูมิภาคต่าง ๆ (นครปฐม สมุทรสงคราม ราชบุรี ระนอง อุตรธานี ฯลฯ) ให้เป็น “ศูนย์นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้และพัฒนาชุมชน” ที่ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสร้างผลกระทบเชิงเศรษฐกิจและสังคมในระดับพื้นที่

ยุทธศาสตร์ที่ 5: ยกระดับระบบนิเวศดิจิทัล

ทิศทางการดำเนินงานมุ่งสู่การเป็น “มหาวิทยาลัยดิจิทัลเต็มรูปแบบ (Fully Digital University)” โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบบริหารจัดการข้อมูลกลาง (Data Governance) และการใช้ Big Data-AI-IoT เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงนโยบายและการบริหารจัดการแบบเรียลไทม์

นอกจากนี้ ยังเน้นการพัฒนา Digital Literacy ของนักศึกษาและบุคลากรทุกระดับ พร้อมยกระดับระบบความปลอดภัยไซเบอร์ (Cybersecurity) และการให้บริการออนไลน์แบบครบวงจร (One-stop Digital Service) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความโปร่งใสของการบริหารมหาวิทยาลัยในทุกมิติ

ยุทธศาสตร์ที่ 6: บริหารจัดการระบบเครือข่ายเพื่อสร้างพันธมิตรทางการศึกษาและโอกาสทางการตลาด

ทิศทางการมุ่งสร้าง “ระบบเครือข่ายพันธมิตรเชิงกลยุทธ์ (Strategic Partnership Network)” กับ สถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ เอกชน และองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อร่วมกันพัฒนาหลักสูตร โครงการวิจัย การแลกเปลี่ยนบุคลากร และการฝึกประสบการณ์นักศึกษาในระดับภูมิภาคและนานาชาติ

การดำเนินงานเน้นการพัฒนา “แบรนด์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา” ให้เป็นที่รู้จักในระดับสากล ผ่านการสร้างความร่วมมือเชิงพาณิชย์ การตลาดการศึกษา และกิจกรรมประชาสัมพันธ์เชิงกลยุทธ์ เพื่อเพิ่มโอกาสทางธุรกิจ การระดมทุน และการขยายตลาดนักศึกษาใหม่ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

สรุปภาพรวมเชิงกลยุทธ์

แผนยุทธศาสตร์ทั้ง 6 ด้านสะท้อนแนวทางการเปลี่ยนผ่านของมหาวิทยาลัยจาก “สถาบันผลิตบัณฑิตเพื่อท้องถิ่น” สู่ “มหาวิทยาลัยมืออาชีพระดับนานาชาติ” ที่มีความพร้อมใน 3 มิติสำคัญ คือ

- มิติของคน (People) – พัฒนาผู้เรียนและบุคลากรให้มีสมรรถนะมืออาชีพ
- มิติของระบบ (System) – พัฒนาเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานสู่ความเป็นดิจิทัล
- มิติของเครือข่าย (Partnership) – สร้างความร่วมมือเพื่อขยายขอบเขตผลลัพธ์และโอกาสเชิงพาณิชย์

ทั้งหมดนี้จะเป็นกลไกสำคัญที่ขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ผู้นำการสร้างมืออาชีพ” อย่างยั่งยืนในบริบทโลกที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ส่วนที่ 3

แผนยุทธศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ระยะ 5 ปี

(พ.ศ. 2569 – 2573)

1. วิสัยทัศน์:

หน่วยงานจัดการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานวิชาชีพ

2. พันธกิจ :

1. ผลิตบัณฑิตที่เน้นทักษะในการประกอบวิชาชีพ และพัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญเป็นมืออาชีพ
2. พัฒนาระบบการจัดการศึกษา ให้ได้มาตรฐานวิชาชีพ
3. วิจัยและสร้างนวัตกรรม ผลงานสร้างสรรค์ระดับชาติและนานาชาติ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน
4. สร้างเครือข่าย บริการวิชาการ เพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัย

3. ภารกิจ:

1. ผลิตบัณฑิตด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรมให้เป็นมืออาชีพ มีปัญญา มีคุณธรรม และมีทักษะที่เชี่ยวชาญ ตรงกับความต้องการและเป็นที่ยอมรับของสังคม
2. สร้างสิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย ผลงานวิชาการ รวมทั้งการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาไทยสู่ประชาคมอาเซียน
3. เผยแพร่ความรู้ การบริการวิชาการ ทางด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ไปสู่ชุมชนและสังคม
4. ส่งเสริม สนับสนุน การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และเทคโนโลยีพื้นบ้าน ของชุมชนและสังคม

4. ค่านิยม และวัฒนธรรมองค์กร

ค่านิยม :

ENTECH

E (Expert) หมายถึง เชี่ยวชาญอย่างมืออาชีพ

N (Network) หมายถึง สร้างเครือข่ายความร่วมมือ

T (Teamwork) หมายถึง การปฏิบัติงานเป็นทีม

E (Efficiency) หมายถึง ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

C (Creative) หมายถึง สร้างสรรค์สิ่งใหม่

H (Happy) หมายถึง ความสุขในการทำงาน

วัฒนธรรม :

SSRU

S: สว่างาม (Smart)

S: ความจริงใจ (Sincerity)

R: ความรับผิดชอบ (Responsibility)

U: ความเป็นหนึ่งเดียว (Unity)

5. สมรรถนะหลัก:

ผลิตบัณฑิตให้มีทักษะที่เชี่ยวชาญในสาขาวิชาชีพ

6. ยุทธศาสตร์ เป้าหมายและวัตถุประสงค์:

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ยกระดับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สู่มืออาชีพ

เป้าหมาย : บัณฑิตได้งานทำและมีความเป็นมืออาชีพตรงตามความต้องการขององค์กรชั้นนำ ของประเทศ

วัตถุประสงค์ : พัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะในอาชีพ และมีทักษะแห่งอนาคตตอบสนอง ความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างผลงานวิจัย นวัตกรรม และบริการวิชาการระดับสากลอย่างมืออาชีพ สู่การพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย : ผลงานวิจัย นวัตกรรม และบริการวิชาการที่ได้รับการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ

วัตถุประสงค์ : พัฒนาระบบนิเวศวิจัยและกลไกการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่มีคุณภาพ ระดับสากลอย่างมืออาชีพ โดยเชื่อมโยงกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)

ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลก

เป้าหมาย : บุคลากรมีสมรรถนะสูง

วัตถุประสงค์ : สร้างบุคลากรมืออาชีพที่มีความรู้ ทักษะเฉพาะด้านที่เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาพื้นที่สร้างสรรค์การเรียนรู้เพื่อรองรับการเป็นมหาวิทยาลัยมืออาชีพ

เป้าหมาย : นักศึกษาและบุคลากรมีสุนทรียะ รสนิยมและค่านิยมการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์ : พัฒนาพื้นที่สร้างสรรค์การเรียนรู้ที่เอื้ออำนวยต่อการจัดการศึกษาที่ทันสมัย และเสริมสุขภาวะที่ดีพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ยกระดับระบบนิเวศดิจิทัล

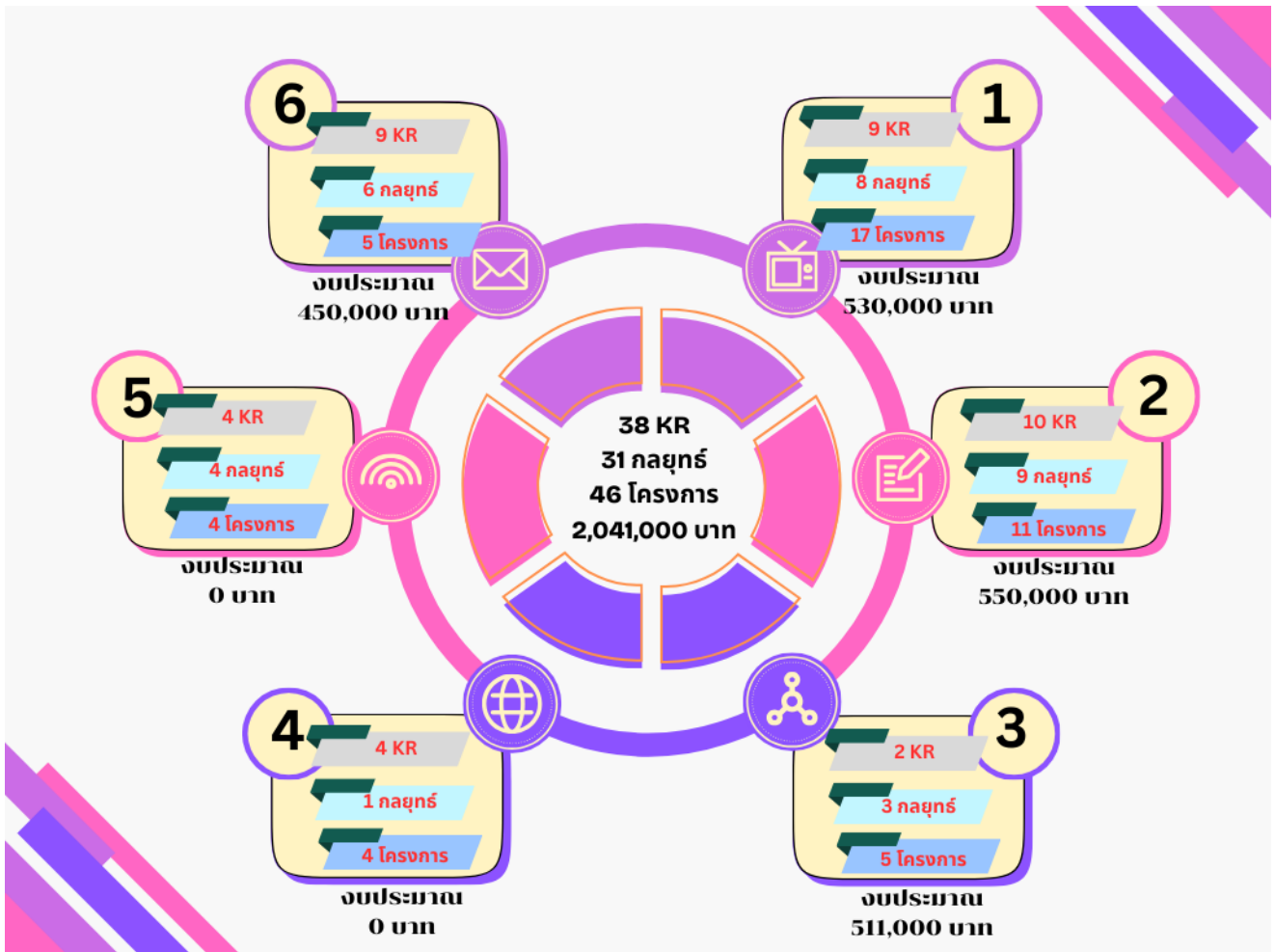
เป้าหมาย : มหาวิทยาลัยดิจิทัลเต็มรูปแบบ

วัตถุประสงค์ : พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล เสริมสร้างทักษะดิจิทัลของบุคลากรและนักศึกษา มีการบูรณาการข้อมูลระบบบริหารจัดการและการเรียนการสอน เพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่พร้อมต่อการเปลี่ยนผ่านในยุคดิจิทัล

ยุทธศาสตร์ที่ 6 บริหารจัดการระบบเครือข่ายเพื่อสร้างพันธมิตรทางการศึกษาและโอกาสทางการตลาด

เป้าหมาย : มหาวิทยาลัยร่วมมือกับเครือข่ายพันธมิตรและศิษย์เก่า เพื่อสร้างพื้นที่เรียนรู้ จากประสบการณ์จริง สร้างงานวิจัยและนวัตกรรมเพื่อเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ และสามารถ สร้างมูลค่าทางการตลาด

วัตถุประสงค์ : สร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ เชื่อมโยงการศึกษาสู่ตลาดแรงงานและอุตสาหกรรม อย่างมีอาชีพในระดับชาติและนานาชาติ นำไปสู่การสร้างรายได้

ภาพที่ 3 จำนวนผลลัพธ์สำคัญ (KR) กลยุทธ์และโครงการของแผนยุทธศาสตร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569– 2573)

แผนยุทธศาสตร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 - 2573) คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 1 : ยกระดับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้สู่มืออาชีพ

Key Results (KR) มหาวิทยาลัย	กลยุทธ์มหาวิทยาลัย	เป้าหมาย (Goals)/วัตถุประสงค์ (Objective) หน่วยงาน	กลยุทธ์หน่วยงาน	Key Results (KR) หน่วยงาน	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย					โครงการระดับมหาวิทยาลัย	วิธีการดำเนินงาน (Tactics)	โครงการ/กิจกรรม (Project)	ผู้รับผิดชอบ
						2569	2570	2571	2572	2573				
KR1.1 ร้อยละของหลักสูตรที่มีการบริหารจัดการเรียนการสอนแบบ WIL/CWIE (S1.1, S1.2, S1.3)	S1.1 ยกระดับการบริหารหลักสูตรเพื่อพัฒนามืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (KR1.1)	Goal 1: บัณฑิตได้งานทำในองค์กรชั้นนำของประเทศ (ยกระดับคุณภาพบัณฑิตให้มีความเป็นมืออาชีพตรงตามความต้องการขององค์กรชั้นนำของประเทศ) วัตถุประสงค์ที่ 1.1 พัฒนาหลักสูตรของคณะให้เป็นหลักสูตรที่มีรูปแบบ WIL/CWIE	S1.1: ยกระดับการบริหารหลักสูตรเพื่อพัฒนามืออาชีพในศตวรรษที่ 21 (KR1.1)	KR1.1.1: ร้อยละของหลักสูตรที่มีการบริหารจัดการเรียนการสอนแบบ WIL (S1.1, S1.2, S1.3) (รายงานคณะและ มหาลัย KR 1.1)	ร้อยละ	70	80	90	100	100	1. โครงการบริหารจัดการหลักสูตรเพื่อพัฒนามืออาชีพในศตวรรษที่ 21 1.1 โครงการพัฒนาระบบและกลไกการบริหารหลักสูตรเพื่อตอบสนองความเป็นมืออาชีพตามแนวทาง WIL/ CWIE	T1: จัดตั้งคณะกรรมการสำรวจและวิเคราะห์สมรรถนะที่ตลาดแรงงานต้องการ T2: จัดตั้งคณะกรรมการพัฒนาหลักสูตรจัดการเรียนการสอนแบบ WIL/CWIE T3: จัดทำและเสนอแผนเครือข่ายความร่วมมือกับสถาน ประกอบการ (MOU) T4: ร่วมบูรณาการออกแบบหลักสูตร แผนการเรียน รูปแบบการจัดการเรียนการสอน T5: อบรมคณาจารย์ในเทศ์ และผู้นิเทศ์ WIL/CWIE (จากสถานประกอบการ) T6: จัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการ	P1: โครงการสร้างความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอนแบบ WIL/CWIE P2: โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาน ประกอบการ (MOU) P3: โครงการ ปรับปรุงหลักสูตรร่วมกับสถานประกอบการ (MOU) P4: โครงการจัดการเรียนการสอนร่วมกับสถานประกอบการ P5: โครงการอบรมผู้นิเทศ์ (สถานประกอบการ) CWIE P6: โครงการอบรมคณาจารย์นิเทศ์ CWIE P7: โครงการปรับปรุงหลักสูตร ว.ศ.บ.เทคโนโลยีไฟฟ้า และ อ.บ.บ.เทคโนโลยีการออกแบบสร้างสรรค์ (ฝ่ายวิชาการ 200,000)	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
		Goal 2: หลักสูตรได้รับการรับรองทักษะวิชาชีพ วัตถุประสงค์ที่ 1.2 พัฒนาหลักสูตรของคณะให้ได้รับการรับรองทักษะวิชาชีพ	S1.2 พลิกโฉมกระบวนการเรียนรู้สู่มืออาชีพด้วยแนวคิดบูรณาการตามผลลัพธ์ (Constructive Alignment) และยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (KR1.1)	KR1.2.1: ร้อยละของหลักสูตรที่ได้รับการรับรองทักษะวิชาชีพ (คณะ)	ร้อยละ	80	85	90	95	100	2. โครงการยกระดับหลักสูตรให้ได้รับรองทักษะวิชาชีพ	T1: โครงการยกระดับหลักสูตรให้ได้รับรองทักษะวิชาชีพ T2: จัดทำและเสนอโครงการสร้างหลักสูตรเพื่อขอเทียบทักษะวิชาชีพจากสถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ/สมาคมวิชาชีพ/สภาวิชาชีพ	P1: โครงการยกระดับหลักสูตรให้ได้รับรองทักษะวิชาชีพ	ฝ่ายวิชาการ
KR1.2 ร้อยละของผู้เรียนที่มีทักษะแห่งอนาคต (Future skills) ครอบคลุมทุกด้าน (S1.3, S1.4)	S1.3 เสริมสร้างทักษะแห่งอนาคต (Future skills) เพื่อพัฒนา ศักยภาพนักศึกษาอย่างรอบด้าน (KR1.2)	Goal 3: จำนวนรายวิชาที่มีการจัดการเรียนรู้อะไรและการประเมินแบบ SSRU FLIP & FLOW Learning วัตถุประสงค์ที่ 1.3 จำนวนรายวิชาที่มีการจัดการเรียนรู้อะไรและการประเมินแบบ SSRU FLIP & FLOW Learning	S1.3: พัฒนาระบบการเรียนการสอนในรูปแบบการจัดการเรียนรู้อะไรและการประเมินแบบ SSRU FLIP & FLOW Learning	KR1.3.1: ร้อยละของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปี ที่มีรูปแบบ การจัดการเรียนรู้อะไรและการประเมินแบบ SSRU FLIP & FLOW Learning (คณะ)	ร้อยละ	50	60	70	80	90	3. โครงการประกันคุณภาพรายวิชาให้มีคุณภาพได้มาตรฐานในการสร้างมืออาชีพ (Course Quality Assurance: CoQA) 3.1 โครงการยกระดับการจัดการเรียนรู้อะไรและการประเมิน (SSRU FLIP & FLOW Learning) 3.2 โครงการพัฒนาคลังและระบบการประเมินผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักศึกษา (CLO Portfolio, YLO Portfolio, PLO Portfolio)	T1: จัดทำแผนการอบรมการจัดการเรียนรู้อะไรและการประเมินผลตามรูปแบบ SSRU FLIP & FLOW Learning T2: จัดโครงการอบรมการจัดการเรียนรู้อะไรและการประเมินผลตามรูปแบบ SSRU FLIP & FLOW Learning T3: ติดตามการจัดการเรียนรู้อะไรและการประเมินผลตามรูปแบบ SSRU FLIP & FLOW Learning ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา	โครงการอบรมการจัดการเรียนรู้อะไรและการประเมินผลตามรูปแบบ SSRU FLIP & FLOW Learning (ฝ่ายวิชาการ 100,000)	ฝ่ายวิชาการ
		Goal 4: พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะแห่งอนาคต (Future Skills) ทั้ง 5 ด้านเพื่อตอบสนองตลาดแรงงานและการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม วัตถุประสงค์ที่ 1.4 นักศึกษามีทักษะแห่งอนาคต 5 ด้าน (Future skills)	S1.4: บูรณาการทักษะ Future Skills ในหลักสูตรและการจัดกิจกรรม	KR1.4.1: ร้อยละของหลักสูตรที่มีการพัฒนาทักษะ Future Skills (คณะ)	ร้อยละ	80	85	90	95	100	4. โครงการอบรมหลักสูตรระยะสั้นเพื่อพัฒนาทักษะแห่งอนาคต (Future skills) แก่ผู้เรียน	T1: จัดทำแผนพัฒนานักศึกษาให้มีทักษะแห่งอนาคต (Future Skills) ครอบคลุมทั้ง 5 ด้าน พร้อมกำหนดเป้าหมายและแนวทางดำเนินงาน T2: จัดโครงการพัฒนานักศึกษา เพื่อเสริมทักษะ Future Skill T3: ติดตามและประเมินผลโครงการพัฒนานักศึกษา โดยใช้ตัวชี้วัด Future Skills ทั้ง 5 ด้าน และเก็บ Feedback เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานในแต่ละปี	P1:โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการทักษะดิจิทัล (Digital Literacy & AI Skills) P2:โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการทักษะการคิดเชิงวิเคราะห์ วิพากษ์ และการแก้ปัญหาเชิงสร้างสรรค์ (Critical & Creative Thinking) P3:โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการทักษะความฉลาดทางอารมณ์ (Emotional Intelligence - EQ) P4:โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการทักษะความยืดหยุ่นและการปรับตัว (Adaptability and Flexibility) P5:โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการทักษะความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม (Creative Thinking)	รองคณบดีฝ่ายกิจการฯ
KR1.4 จำนวนระบบและกลไกในการพัฒนา สมรรถนะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถสื่อสารในสถานการณ์ทางวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม (S1.6)	S1.6 ยกระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษใน สถานการณ์ทางวิชาชีพ (KR1.4)	วัตถุประสงค์ที่ 1.5 โครงการส่งเสริมพัฒนา หลักสูตร Re-Skill/ Up-Skill ที่ตรงความต้องการตลาด	S1.5:ส่งเสริมพัฒนา หลักสูตร Re-Skill/ Up-Skill ที่ตรงความต้องการตลาด	KR1.5.1: ร้อยละของผู้เข้าร่วมอบรมที่ผ่านการประเมิน (คณะ)	ร้อยละ	80	85	90	95	100	5. แผนการพัฒนาการจัดการศึกษาตลอดชีวิตทุกช่วงวัย (Multi-Stage Learning) 5.1 โครงการพัฒนาระบบและ กลไกศูนย์กลางการเรียนรู้ตลอดชีวิตและแพลตฟอร์มดิจิทัล (Lifelong Learning Hub & Digital Platform) 5.2 โครงการส่งเสริมพัฒนา หลักสูตร Re-Skill/ Up-Skill ที่ตรงความต้องการตลาด	T1: สำรวจทักษะที่เป็นที่ต้องการในตลาดแรงงาน T2 T2: จัดโครงการพัฒนาเสริมทักษะ Re-Skill/ Up-Skill T3: ติดตามและประเมินผลโครงการ โดยใช้ตัวชี้วัด และเก็บ Feedback เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานในแต่ละปี	P1: โครงการอบรมหลักสูตรระยะสั้น ศิษย์เก่า หรือ บุคคลภายนอก	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ / รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
		วัตถุประสงค์ที่ 1.6 ยกระดับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทางวิชาชีพของนักศึกษาในหลักสูตร	S1.6: ผู้สอนใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษ/วิชาทั่วไป	KR1.6.1: ร้อยละของหลักสูตรที่มีรายวิชาที่สอนด้วยภาษาอังกฤษในแต่ละปีการศึกษา (คณะ)	ร้อยละ	60	70	80	90	100	12.โครงการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษในระดับคณะ/ วิทยาลัยร่วมกับเครือข่าย	T1: ใช้อาจารย์ชาวต่างชาติในการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ T2: ใช้อาจารย์ประจำหลักสูตรสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ผู้สอนต้องสื่อสารภาษาอังกฤษเท่านั้น T3: เอกสารประกอบการเรียนการสอน /บรรยายเป็นภาษาอังกฤษ แผนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ	P1: โครงการพัฒนาอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ P2: โครงการพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้อะไรวิชาภาษาอังกฤษ	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
KR1.4 จำนวนระบบและกลไกในการพัฒนา สมรรถนะด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษในระดับที่สามารถสื่อสารในสถานการณ์ทางวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม (S1.6)	S1.6 ยกระดับสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษใน สถานการณ์ทางวิชาชีพ (KR1.4)	วัตถุประสงค์ที่ 1.7 สร้างกลไกสนับสนุนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่องทั้งในและนอกห้องเรียน	S1.7: ส่งเสริมความร่วมมือกับสถาบันภายนอกและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาภาษาอังกฤษของนักศึกษา	KR1.7.1: จำนวนกิจกรรมส่งเสริมที่มีความร่วมมือกับสถาบันภายนอกต่างประเทศ (คณะ)	กิจกรรม	2	2	2	2	2	13 แผนงานการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ 13.1 โครงการยกระดับใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางในการสอน (English Medium Instruction: EM) 13.2 โครงการจัดการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนเฉพาะด้าน (English for Specific Purposes: ESP)	T1: สร้างวัฒนธรรมการเรียนรู้ในระบอบสองภาษา T2: มีโครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ	P1: โครงการจัดการเรียนรู้อะไรนักศึกษาแลกเปลี่ยน	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา / รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ

Key Results (KR) มหาวิทยาลัย	กลยุทธ์มหาวิทยาลัย	เป้าหมาย (Goals)/วัตถุประสงค์ (Objective) หน่วยงาน	กลยุทธ์หน่วยงาน	Key Results (KR) หน่วยงาน	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย					โครงการระดับมหาวิทยาลัย	วิธีการดำเนินงาน (Tactics)	โครงการ/กิจกรรม (Project)	ผู้รับผิดชอบ
						2569	2570	2571	2572	2573				
		วัตถุประสงค์ที่ 1.8 สร้างโอกาสให้นักศึกษาใช้ภาษาอังกฤษในกิจกรรมวิชาการ/วิชาชีพกับนานาชาติ	S1.8: จัดกิจกรรมที่นักศึกษาได้ใช้ภาษาอังกฤษจริง	KR1.8.1: ร้อยละของนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมวิชาการร่วมกับนานาชาติ (คณะ) KR1.8.2 จำนวนโครงการส่งเสริมภาษาอังกฤษ (คณะ)	ร้อยละ	80	85	90	95	100	ESP) 13.3 โครงการสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมสมรรถนะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 13.4 โครงการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักวิชาการ/วิชาชีพ และนักศึกษาชาวต่างชาติ	T1: จัดโครงการฝึกภาษาอังกฤษเพื่อนำเสนอผลงานวิชาการภาษาอังกฤษ T2: มีการคัดเลือกนักศึกษาที่มีทักษะสื่อสารทางด้านภาษาอังกฤษเข้าร่วมกิจกรรม/นำเสนองานระดับนานาชาติ /แลกเปลี่ยนกับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ	P1: โครงการพัฒนานักศึกษาเพื่อนำเสนอผลงานวิจัยในต่างประเทศ P2: โครงการนักศึกษานำเสนอผลงานวิชาการเป็นภาษาอังกฤษ	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา / รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 : สร้างผลงานวิจัย นวัตกรรมและบริการวิชาการระดับสากลอย่างมีอาชีวะสู่การพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน

Key Results (KR) มหาวิทยาลัย	กลยุทธ์มหาวิทยาลัย	เป้าหมาย (Goals)/วัตถุประสงค์ (Objective) หน่วยงาน	กลยุทธ์หน่วยงาน	Key Results (KR) หน่วยงาน	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย					โครงการระดับมหาวิทยาลัย	วิธีการดำเนินงาน (Tactics)	โครงการ/กิจกรรม (Project)	ผู้รับผิดชอบ
						2569	2570	2571	2572	2573				
KR2.1: จำนวนบทความที่เสนอตีพิมพ์ในวารสารวิชาการร่วมกัน มหาวิทยาลัยในอันดับ 1-500 (QS World Ranking) ในฐานข้อมูล Scopus และ SJR Quartile 1-4	S2.1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศวิจัยที่เอื้อต่อการเข้าถึงและบริหารจัดการทุนวิจัยจากแหล่งภายนอก (KR2.1, KR2.2)	Goal 1: ยกระดับศักยภาพงานวิจัยและนวัตกรรมสู่มาตรฐานสากล โดยมุ่งผลิตบทความและผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในฐานข้อมูล Scopus และ SJR Quartile 1-4 อย่างต่อเนื่อง O1: พัฒนาศักยภาพอาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษาให้สามารถสร้างงานวิจัยคุณภาพที่ดีพิมพ์ในระดับนานาชาติ	S2.1: ส่งเสริมการจัดทำข้อเสนอทุนวิจัยภายนอก	KR2.1.1 : จำนวนโครงการวิจัยที่ได้รับทุนสนับสนุนแหล่งจากทุนภายนอก (คณะ)	โครงการ	1	1	1	1	1	1. โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยด้านการเขียนข้อเสนอทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก	T1.1: สร้างข้อเสนอโครงการที่มีศักยภาพเสนอแหล่งทุนภายนอก	P1.1: โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาข้อเสนอและวิพากษ์ข้อเสนอโครงการวิจัย	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
			S2.2: ส่งเสริมการเขียนผลงานเพื่อเสนอตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ	KR2.2.1 : จำนวนบทความที่เสนอตีพิมพ์ในระดับนานาชาติในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus และSJR Quartile 1-4 ร่วมกับมหาวิทยาลัยใน Top 500 (QS World Ranking) (คณะ+มหาลัย KR 2.1)	เรื่อง	10	10	10	10	10	2. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านทุนวิจัยกับหน่วยงานภายนอก	T1.2: พัฒนามรรณกะการตีพิมพ์ T1.3: สร้างเครือข่ายกับมหาวิทยาลัยใน Top 500 (QS World Ranking)	P1.2: โครงการอบรมการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์วารสารระดับนานาชาติ P1.3: โครงการพัฒนาข้อตกลงร่วมกัน	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
			O2: ส่งเสริมการทำวิจัยแบบสหสาขาวิชาและวิจัยร่วมกับมหาวิทยาลัยใน Top 500 (QS World Ranking)	S2.3: พัฒนาคือความร่วมมือทางวิจัยกับมหาวิทยาลัยใน QS Top 500 และองค์กรต่างประเทศ	KR2.3.1 จำนวนบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus และSJR Quartile 1-4 ร่วมกับมหาวิทยาลัยใน Top 500 (QS World Ranking) (คณะ+มหาลัย)	เรื่อง	3	3	3	3	3			
KR2.2: จำนวนบทความที่เสนอตีพิมพ์ใน Top 10% Journal ในฐานข้อมูล Scopus	S2.2 พัฒนาศักยภาพนักวิจัยและบุคลากรด้านวิจัยสู่ความเป็นมืออาชีพระดับสากล (KR2.1, KR2.2)	Goal 2 : ผลักดันงานวิจัยให้มีคุณภาพที่สามารถตีพิมพ์ในวารสารนานาชาติกลุ่ม Top 10% (Impact Factor สูง, Scopus Top 10%) ได้ O2.1: ส่งเสริมให้อาจารย์ผลิตผลงานวิจัยที่มีคุณภาพสูงและมี Impact O2.2: สร้างความร่วมมือทางวิชาการกับนักวิจัยชั้นนำและมหาวิทยาลัยต่างประเทศเพื่อยกระดับคุณภาพงานวิจัย O2.3: เชื่อมโยงงานวิจัยกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) และความต้องการของประเทศ	S2.4: พัฒนาคือความร่วมมือทางวิจัยกับมหาวิทยาลัยและองค์กรต่างประเทศเพื่อตีพิมพ์ในวารสารกลุ่ม Top 10% (Impact Factor สูง, Scopus Top 10%)	KR2.4.1 : จำนวนบทความที่เสนอตีพิมพ์ในระดับนานาชาติในวารสารกลุ่ม Top 10% (Impact Factor สูง, Scopus Top 10%) (คณะ+มหาลัย KR 2.2)	เรื่อง	4	4	4	4	4	4. โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยสู่การตีพิมพ์บทความในวารสารร่วมกับมหาวิทยาลัยที่อยู่ 1-500 อันดับแรก QS World Ranking หรือองค์กรระดับนานาชาติ	T2.1: พัฒนาคือความร่วมมือด้านวิจัยกับมหาวิทยาลัยและองค์กรต่างประเทศ T2.2: พัฒนาคือความวิจัยคุณภาพเพื่อตีพิมพ์ในวารสารกลุ่ม Top 10% (Impact Factor สูง, Scopus Top 10%)	P1.1: โครงการคลินิกวิจัยการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์บทความในฐานข้อมูลในระดับนานาชาติ (Scopus และ SJR Quartile 1 – 4) ฝ่ายวิจัย	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
				KR2.4.2 : จำนวนบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติในวารสารกลุ่ม Top 10% (Impact Factor สูง, Scopus Top 10%) (คณะ+มหาลัย 2.2)	เรื่อง	1	1	1	1	1	5. โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยสู่การตีพิมพ์บทความใน Top 10% Journal ในฐานข้อมูล Scopus			รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
				KR2.5.1 : จำนวนบทความที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) ที่เสนอตีพิมพ์ในระดับนานาชาติในวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล Scopus และSJR Quartile 1-4 (คณะ+มหาลัย)	เรื่อง	1	1	1	1	1	6. โครงการพัฒนาศักยภาพนักวิจัยสู่การตีพิมพ์บทความในวารสารวิชาการในฐานข้อมูล Scopus ที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) 7. โครงการสนับสนุนการสร้างความร่วมมือวิจัยกับมหาวิทยาลัยหรือองค์กรระดับนานาชาติ			รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
KR2.3: จำนวนผลงานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ที่เสนอเพื่อเผยแพร่และประกวดแข่งขันรับรางวัลในระดับชาติและระดับนานาชาติ		Goal 3: พัฒนาคืองานวิจัย นวัตกรรมและงานสร้างสรรค์ที่เสนอเพื่อเผยแพร่และประกวดแข่งขันรับรางวัลในระดับชาติและระดับนานาชาติ O3.1: ส่งเสริมให้อาจารย์พัฒนางานวิจัยเพื่อใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ O3.2 ส่งเสริมให้อาจารย์เสนอผลงานเพื่อเผยแพร่และประกวดแข่งขันรางวัลระดับชาติและระดับนานาชาติ	S2.6: ส่งเสริมและผลักดันการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย นวัตกรรม และทรัพย์สินทางปัญญาเชิงพาณิชย์	KR2.6.1 : จำนวนผลงานวิจัย นวัตกรรม และงานสร้างสรรค์ที่มีการใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์ (คณะ+มหาลัย)	เรื่อง	2	2	2	2	2	8. โครงการบ่มเพาะงานวิจัยเพื่อใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	T3.1: พัฒนาคือคุณภาพงานวิจัยสู่การจัดสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญาเพื่อใช้ประโยชน์เชิงพาณิชย์	P3.1:โครงการอบรมการพัฒนางานวิจัยสู่การจัดสิทธิบัตรและทรัพย์สินทางปัญญา	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
				S2.7: พัฒนาคือศักยภาพนักวิจัยและบุคลากรด้านวิจัยสู่ความเป็นมืออาชีพในระดับสากล	KR2.7.1: จำนวนผลงานวิจัย นวัตกรรม หรืองานสร้างสรรค์ที่เสนอเพื่อเผยแพร่หรือประกวดแข่งขันรับรางวัลในระดับชาติหรือระดับนานาชาติ (คณะ+มหาลัย kr 2.3)	เรื่อง	2	2	2	2	2	9. โครงการเผยแพร่และจัดแสดงผลงานวิจัย นวัตกรรมเพื่อสังคมและขยายผลสู่เชิงพาณิชย์		P3: โครงการส่งเสริมการนำเสนอเผยแพร่ผลงานวิจัยของอาจารย์ประจำและนักวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ (conference)

Key Results (KR) มหาวิทยาลัย	กลยุทธ์มหาวิทยาลัย	เป้าหมาย (Goals)/วัตถุประสงค์ (Objective) หน่วยงาน	กลยุทธ์หน่วยงาน	Key Results (KR) หน่วยงาน	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย					โครงการระดับมหาวิทยาลัย	วิธีการดำเนินงาน (Tactics)	โครงการ/กิจกรรม (Project)	ผู้รับผิดชอบ
						2569	2570	2571	2572	2573				
KR2.4: จำนวนชุมชนเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาและสร้างผลกระทบตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	S2.3 ส่งเสริมและผลักดันการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย นวัตกรรม และทรัพย์สินทางปัญญาเชิงพาณิชย์ (KR2.4) S2.4 ส่งเสริมการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชน (KR2.4)	Goal 4: พัฒนาชุมชนและสร้างผลกระทบตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) O4.1: ส่งเสริมให้อาจารย์บูรณาการงานวิจัย โดยความร่วมมือของนักศึกษาในการดำเนินโครงการบริการวิชาการเพื่อพัฒนาชุมชนและสร้างผลกระทบตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	S2.8: ส่งเสริมการนำองค์ความรู้ งานวิจัยโดยความร่วมมือของนักศึกษาสู่ชุมชนภายใต้เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	KR2.8.1 : จำนวนชุมชนที่ได้รับการพัฒนาและสร้างผลกระทบตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) (คณะ+มหาลัย kr 2.4)	แห่ง	1	1	1	1	1	10. โครงการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาชุมชน	T4.1: การสร้างเครือข่ายชุมชน T4.2: การพัฒนาองค์ความรู้ด้าน SDGs	P4.1: โครงการสำรวจความพร้อมของชุมชน และกำหนดกรอบการดำเนินงาน P4.2: โครงการอบรมการสร้างผลกระทบ ตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ
KR2.5: ร้อยละของหลักสูตรที่บูรณาการกับงานวิจัยต่อจำนวนหลักสูตรทั้งหมด	S2.5 ส่งเสริมการบูรณาการการเรียนการสอนกับงานวิจัยตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์ (OBE) (KR2.5)	O4.2: ส่งเสริมการบูรณาการการเรียนการสอนกับงานวิจัยตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์ (OBE)	S2.9: ส่งเสริมการบูรณาการเรียนการสอนกับงานวิจัยตามแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผลลัพธ์ (OBE)	KR2.9.1 ร้อยละของหลักสูตรที่บูรณาการกับงานวิจัยต่อจำนวนหลักสูตรทั้งหมด (คณะ+มหาลัย Kr 2.5)	ร้อยละ	50	50	50	50	50	11. โครงการพัฒนาทักษะนักศึกษาผ่านการมีส่วนร่วมในงานวิจัย	T5.1: พัฒนาทักษะนักศึกษาผ่านการมีส่วนร่วมในงานวิจัย	P5.1: โครงการพัฒนานักศึกษาผ่านการมีส่วนร่วมในงานวิจัย	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ

แผนยุทธศาสตร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 - 2573) คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 3 : พัฒนาศูนย์บริการเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลก

Key Results (KR) มหาวิทยาลัย	กลยุทธ์มหาวิทยาลัย	เป้าหมาย (Goals)/วัตถุประสงค์ (Objective) หน่วยงาน	กลยุทธ์หน่วยงาน	Key Results (KR) หน่วยงาน	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย					โครงการระดับมหาวิทยาลัย	วิธีการดำเนินงาน (Tactics)	โครงการ/กิจกรรม (Project)	ผู้รับผิดชอบ
						2569	2570	2571	2572	2573				
KR3.1 ร้อยละของผู้สอนที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนผู้กระบวนทัศน์ที่มุ่งการเรียนรู้ (ร้อยละ 100) (S3.1)	S3.1 ยกระดับการจัดการจัดการเรียนการสอนผู้สอนให้ทันสมัยเป็นพลวัตผ่าน SSRU PSF (KR3.1)	Goal 1: ผู้สอนที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนผู้กระบวนทัศน์ที่มุ่งการเรียนรู้ O1: ผู้สอนที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนผู้กระบวนทัศน์ที่มุ่งการเรียนรู้	S3.1: พัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนผู้กระบวนทัศน์ที่มุ่งการเรียนรู้โดยผ่านการอบรมเชิงปฏิบัติการ	KR3.1.1: ร้อยละของผู้สอนที่ผ่านการอบรม (คณะ+มหาลัย)	ร้อยละ	80	85	90	95	100	4. โครงการฝังตัวในสถานประกอบการเพื่อเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติงานจริง (หน่วยงานภายนอก)	T1: จัดส่งบุคลากรเข้าร่วมการอบรม	P1: โครงการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนผู้กระบวนทัศน์	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
KR3.2 ร้อยละของบุคลากรที่ได้รับพัฒนา เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ 90) (S3.2, S3.3, S3.4)	S3.2 ยกระดับบุคลากรสายสนับสนุนให้มีทักษะในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพ (KR3.2)	Goal 2: พัฒนาศูนย์บริการคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมให้มีสมรรถนะและทักษะที่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรม และการเปลี่ยนแปลงของอุตสาหกรรม O2: พัฒนาศูนย์บริการของคณะให้ผ่านการพัฒนาความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะตามกรอบสมรรถนะของมหาวิทยาลัยอย่างต่อเนื่อง	S3.2: จัดระบบการพัฒนาบุคลากรอย่างเป็นระบบ ครอบคลุมการพัฒนาสายวิชาการและสายสนับสนุน	KR3.2.1: ร้อยละของบุคลากรในคณะได้รับพัฒนาบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานตามตำแหน่งงาน อย่างน้อยปีละ 1 กิจกรรม/หลักสูตร (คณะ+มหาลัย)	ร้อยละ	80	85	90	95	100	6. โครงการพัฒนาบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานตามตำแหน่งงาน	T1: จัดทำ Individual Development Plan (IDP) สำหรับบุคลากรรายบุคคล T2: จัดทำ Training Calendar ประจำปีของคณะ T3: เข้าร่วมอบรม/สัมมนา T4: ติดตามและรายงานผลการพัฒนา	P1: โครงการพัฒนาบุคลากรให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานตามตำแหน่งงาน	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
	S3.3 ยกระดับผู้บริหารให้มีทักษะในการบริหารงานอย่างมืออาชีพ (KR3.2)		S3.3 ยกระดับผู้บริหารให้มีทักษะในการบริหารงานอย่างมืออาชีพ (KR3.2)								8. โครงการพัฒนาผู้บริหารระดับกลางอย่างมืออาชีพ	P2: โครงการพัฒนาผู้บริหารระดับกลางอย่างมืออาชีพ	รองคณบดีฝ่ายบริหาร	
											9. โครงการพัฒนาผู้บริหารระดับสูงอย่างมืออาชีพ	P2: โครงการพัฒนาผู้บริหารระดับสูงอย่างมืออาชีพ	รองคณบดีฝ่ายบริหาร	
											10. โครงการสร้างนักบริหารคนรุ่นใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง	P3: โครงการสร้างนักบริหารคนรุ่นใหม่เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง	รองคณบดีฝ่ายบริหาร	

แผนยุทธศาสตร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 - 2573) คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 : พัฒนาพื้นที่สร้างสรรค์การเรียนรู้เพื่อรองรับการเป็นมหาวิทยาลัยมีอาชีพ

Key Results (KR) มหาวิทยาลัย	กลยุทธ์มหาวิทยาลัย	เป้าหมาย (Goals)/วัตถุประสงค์ (Objective) หน่วยงาน	กลยุทธ์หน่วยงาน	Key Results (KR) หน่วยงาน	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย					โครงการระดับมหาวิทยาลัย	วิธีการดำเนินงาน (Tactics)	โครงการ/กิจกรรม (Project)	ผู้รับผิดชอบ		
						2569	2570	2571	2572	2573						
KR4.1: จำนวนระบบนิเวศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ และการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ	S4.1 การมีส่วนร่วมวางแผนในการสร้างระบบนิเวศการเรียนรู้ พื้นที่สร้างสรรค์ ให้มีความทันสมัยกับหน่วยงานภายใน (KR4.1)	Goal 1 : บริหารจัดการพื้นที่การเรียนรู้ที่เอื้อต่อการเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์ วัตถุประสงค์ที่ 4.1 จัดสรรพื้นที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ให้กับนักศึกษา	S4.1: จัดสรรพื้นที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์	KR4.1.1: จำนวนของพื้นที่การเรียนรู้ได้รับการปรับปรุง/พัฒนาให้รองรับการเรียนการสอนเชิงสร้างสรรค์ (คณะ+มหา ลัย)	แห่ง	1	1	2	2	3	1. โครงการสร้างกรอบแนวคิดในการพัฒนาระบบนิเวศการเรียนรู้ร่วมกับหน่วยงานภายใน	T1:จัดทำ Master Plan พื้นที่เรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ ของคณะ T2:ใช้กระบวนการ Participatory Design ร่วมกับนักศึกษา อาจารย์ และบุคลากร T3:จัดทำ Training Program สำหรับฝ่ายเทคนิคและอาคารสถานที่ T4:จัดกิจกรรมรณรงค์ประหยัดพลังงานและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า T5:จัดตั้ง ทีม Green & Smart Campus ประจำคณะ เพื่อติดตามและรายงานผล	P1: โครงการสร้างกรอบแนวคิดในการพัฒนาระบบนิเวศการเรียนรู้ร่วมกับหน่วยงานภายใน	รองคณบดีฝ่ายบริหาร		
				KR4.1.2: ร้อยละของบุคลากรแต่ละฝ่ายที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ (คณะ)	ร้อยละ	80	85	90	95	100	2. โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการในการกำหนดกรอบแนวทางในการพัฒนาระบบนิเวศภายในมหาวิทยาลัย				P2: โครงการประชุมเชิงปฏิบัติการในการกำหนดกรอบแนวทางในการพัฒนาระบบนิเวศภายในมหาวิทยาลัย	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
				KR4.1.3: จำนวนกิจกรรม/โครงการ รณรงค์ประหยัดพลังงานและใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า (คณะ)	กิจกรรม/โครงการ	1	2	3	4	5	3. โครงการสร้างจิตสำนึกและการรับรู้เรื่องการลดต้นทุนและการประหยัด				P3: โครงการสร้างจิตสำนึกและการรับรู้เรื่องการลดต้นทุนและการประหยัด	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
				KR4.1.4: ร้อยละของบุคลากรฝ่ายเทคนิคและอาคารสถานที่เข้าร่วมประชุมเชิงปฏิบัติการ (คณะ)	ร้อยละ	80	85	90	95	100	4. โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรฝ่ายเทคนิคและฝ่ายอาคารสถานที่ให้มีประสิทธิภาพในการทำงาน				P4: โครงการพัฒนาศักยภาพบุคลากรฝ่ายเทคนิคและ ฝ่ายอาคารสถานที่ให้มีประสิทธิภาพในการทำงาน	รองคณบดีฝ่ายบริหาร

แผนยุทธศาสตร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 - 2573) คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 5 : ยกระดับระบบนิเวศดิจิทัล

Key Results (KR) มหาวิทยาลัย	กลยุทธ์มหาวิทยาลัย	เป้าหมาย (Goals)/วัตถุประสงค์ (Objective) หน่วยงาน	กลยุทธ์หน่วยงาน	Key Results (KR) หน่วยงาน	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย					โครงการระดับมหาวิทยาลัย	วิธีการดำเนินงาน (Tactics)	โครงการ/กิจกรรม (Project)	ผู้รับผิดชอบ
						2569	2570	2571	2572	2573				
KR5.3 รายวิชาที่ใช้งาน SSRU DLP (หรือแพลตฟอร์มดิจิทัลทางการเรียนรู้) ในการจัดการเรียนการสอน (S5.2)	S5.2 สร้างระบบนิเวศดิจิทัลเพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัยและปลอดภัย (KR5.3, KR5.4, KR5.5)	Goal 2: ส่งเสริมให้อาจารย์และบุคลากรใช้ SSRU DLP ในการจัดการเรียนการสอนและการทำงาน O2: คณะส่งเสริมให้อาจารย์และบุคลากรใช้ SSRU DLP ในการจัดการเรียนการสอนและการทำงาน	S5.2: ส่งเสริมให้อาจารย์ใช้แพลตฟอร์ม SSRU DLP	KR5.2.1: ร้อยละของรายวิชาในคณะที่ใช้งาน SSRU DLP ในการจัดการเรียนการสอน (คณะ+มหาวิทยาลัย)	ร้อยละ	100	100	100	100	100	3. โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและประสบการณ์ที่ดีขึ้นในการใช้บริการแพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับจัดการเรียนการสอน SSRU DLP	T1: อาจารย์และบุคลากรเข้าร่วมอบรม SSRU DLP T2: ติดตามผลการใช้งานในระบบ SSRU DLP	P1: โครงการส่งเสริมการมีส่วนร่วมและประสบการณ์ที่ดีขึ้นในการใช้บริการแพลตฟอร์มดิจิทัลสำหรับจัดการเรียนการสอน SSRU DLP	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
KR5.4: กระบวนการบริหารงานหลัก เช่น งานการเงิน/พัสดุ, HR, งานวิจัย, งานทะเบียนฯ, การเรียนการสอน, กิจกรรมนักศึกษา, แผนงานและประกันคุณภาพ และงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่ถูกพัฒนาเป็นระบบฐานข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงข้อมูลระบบงานสารสนเทศภายในองค์กร บนแพลตฟอร์มดิจิทัล		Goal 3: พัฒนาระบบการบริหารจัดการของคณะให้มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และตรวจสอบได้ด้วยระบบดิจิทัล O3: ส่งเสริมให้บุคลากรของคณะเข้าร่วมการอบรม ด้านการจัดการข้อมูล การใช้ระบบสารสนเทศ และการวิเคราะห์ข้อมูล และเสริมสร้างการใช้ Dashboard (DSS)	S5.3 : ส่งเสริมให้บุคลากรเข้าร่วมการอบรม ด้านการจัดการข้อมูล การใช้ระบบสารสนเทศ และการวิเคราะห์ข้อมูล และเสริมสร้างการใช้ Dashboard (DSS)	KR5.3.1: ร้อยละของบุคลากรของคณะผ่านการอบรมระบบฐานข้อมูลและ Dashboard (DSS) (เข้าร่วมกับมหาวิทยาลัย)	ร้อยละ	100	100	100	100	100	4. โครงการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูล และใช้งานระบบสนับสนุนการตัดสินใจของมหาวิทยาลัยในการวิเคราะห์และตัดสินใจเชิงนโยบาย (DSS)	T1: อาจารย์และบุคลากรเข้าร่วมอบรม Dashboard (DSS) T2: ติดตามผลการใช้งานในระบบ Dashboard (DSS)	P2: โครงการส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูล และใช้งานระบบสนับสนุนการตัดสินใจของมหาวิทยาลัยในการวิเคราะห์และตัดสินใจเชิงนโยบาย (DSS)	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
KR5.6: บุคลากรและนักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะทางดิจิทัล และได้รับไปรับรองสมรรถนะ	S5.3 เสริมพลังบุคลากรและนักศึกษาด้วยทักษะและวัฒนธรรมดิจิทัล (KR5.6, KR5.7)	Goal 4: ยกระดับสมรรถนะดิจิทัลของบุคลากรและนักศึกษาให้มีทักษะที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล และส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะดิจิทัลต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนการทำงานและการเรียนรู้ตลอดชีวิต O4: ส่งเสริมให้บุคลากรและนักศึกษาเข้าร่วมอบรม/พัฒนาทักษะดิจิทัลร่วมกับพันธมิตรภาคอุตสาหกรรมและผู้ให้บริการเทคโนโลยี	S5.4: บุคลากรและนักศึกษาเข้าร่วมอบรม/พัฒนาทักษะดิจิทัลร่วมกับพันธมิตรภาคอุตสาหกรรมและผู้ให้บริการเทคโนโลยี และใช้ระบบ e-Learning และ Digital Learning Platform ของมหาวิทยาลัยเพื่อการเรียนรู้ที่เข้าถึงได้ทุกที่ทุกเวลา	KR5.4.1: ร้อยละของบุคลากรและนักศึกษาเข้าร่วมอบรมทักษะดิจิทัล (คณะ+มหาวิทยาลัย)	ร้อยละ	100	100	100	100	100	5. โครงการขับเคลื่อนสมรรถนะ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	T1: บุคลากรและนักศึกษาเข้าร่วมอบรม/พัฒนาทักษะดิจิทัลร่วมกับพันธมิตรภาคอุตสาหกรรมและผู้ให้บริการเทคโนโลยี และใช้ระบบ e-Learning และ Digital Learning Platform ของมหาวิทยาลัย	P3: โครงการขับเคลื่อนสมรรถนะ ด้านเทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากร มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	รองคณบดีฝ่ายบริหาร
KR5.7: หน่วยงานที่มี Digital Transformation Champion 1 คนขึ้นไป		Goal 5: สร้างและพัฒนาบุคลากรต้นแบบ (Digital Transformation Champion) ในแต่ละหน่วยงานให้มีสมรรถนะด้านดิจิทัลเพียงพอที่จะเป็นผู้ขับเคลื่อนการเปลี่ยนผ่านสู่ดิจิทัล O5: ส่งเสริมบุคลากรเข้าร่วมการเรียนรู้ด้วยวิธีผสมผสาน (Blended Learning)	S5.5: บุคลากรเข้าร่วมการเรียนรู้ด้วยวิธีผสมผสาน (Blended Learning) และการอบรมอย่างน้อย 1 คน	KR5.5.1: จำนวนบุคลากรที่ผ่านการอบรมและได้รับการแต่งตั้งเป็น Digital Transformation Champion (คณะ+มหาวิทยาลัย)	คน	1	1	1	1	1	6. โครงการ Up-skill & Re-skill ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล หมายเหตุ :	T1: จัดอบรม Up-skill และ Re-skill ทักษะด้านดิจิทัล (เช่น Data Analytics, AI, Cloud Computing, Cybersecurity, Digital Literacy) T2: บุคลากรเข้าร่วมรับการอบรมหลักสูตรของมหาวิทยาลัยที่เจ้าภาพกำหนด ในรูปแบบ Online Onsite Ondemand (โดยแต่ละปีงบประมาณ ให้เลือกหลักสูตรในการ Upskill&Reskill 2 ใน 4 ของหลักสูตร) โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับ	P4: โครงการ Up-skill & Re-skill ด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	รองคณบดีฝ่ายบริหาร

แผนยุทธศาสตร์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2569 - 2573) คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ 6 : บริหารจัดการระบบเครือข่ายเพื่อสร้างพันธมิตรทางการศึกษาและโอกาสทางการตลาด

Key Results (KR) มหาวิทยาลัย	กลยุทธ์มหาวิทยาลัย	เป้าหมาย (Goals)/วัตถุประสงค์ (Objective) หน่วยงาน	กลยุทธ์หน่วยงาน	Key Results (KR) หน่วยงาน	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย					โครงการระดับมหาวิทยาลัย	วิธีการดำเนินงาน (Tactics)	โครงการ/กิจกรรม (Project)	ผู้รับผิดชอบ
						2569	2570	2571	2572	2573				
KR6.1: จำนวนโครงการ ความร่วมมือกับเครือข่ายและพันธมิตรในอุตสาหกรรมมูลค่าเพิ่มสูง (10+2)ในการจัดการเรียนการสอน วิจัย บริการวิชาการและการจัดหารายได้	S6.1 สร้างเครือข่ายและพันธมิตรเพื่อเติบโตอย่างมีทิศทาง ตรงกลุ่มเป้าหมาย SSRU Alliance Matrix (KR6.1)	Goal 1 : พัฒนาร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ทั้งในและต่างประเทศ วัตถุประสงค์ที่ 6.1 ขยายเครือข่ายความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย ทั้งในและต่างประเทศ	S6.1: สร้างพันธมิตรกับองค์กร/ชุมชน/ภาคอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้อง	KR6.1.1 จำนวนข้อตกลงความร่วมมือ (MOU/MOA) (คณะ) KR6.1.2 จำนวนโครงการร่วมดำเนินงานกับเครือข่าย (คณะ) KR6.1.3 ร้อยละความพึงพอใจของภาคีเครือข่าย (คณะ)	ฉบับ กิจกรรม/โครงการ ร้อยละ	1 3 80	1 3 80	1 3 80	1 3 80	1 3 80	1. โครงการสร้างเครือข่ายและพันธมิตรเพื่อเติบโตอย่างมีทิศทาง	T1: จัดประชุม/สัมมนาเพื่อเชื่อมโยงพันธมิตรใหม่ T2: ดำเนินงาน/กิจกรรมร่วมกับเครือข่ายพันธมิตร	P1: กิจกรรมลงนาม MOU กับหน่วยงานใหม่ P2: โครงการดำเนินงาน/กิจกรรมร่วมกับภาคีเครือข่าย	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
KR6.2: จำนวนเงินระดมทุนจากศิษย์เก่าและเครือข่าย	S6.2 สร้างระบบและกลไก ในการสร้างความสัมพันธ์เชิงรุกกับศิษย์เก่าเพื่อขับเคลื่อนภารกิจและระดมทุนให้กับมหาวิทยาลัย (KR6.2)	Goal 2: เสริมสร้างความสัมพันธ์กับศิษย์เก่าให้เข้มแข็ง และสร้างการสนับสนุนต่อการพัฒนาคณะฯ วัตถุประสงค์ที่ 6.2 เสริมสร้างความสัมพันธ์กับศิษย์เก่าให้เข้มแข็ง และส่งเสริมสนับสนุนต่อการระดมทุนให้กับคณะ Goal 3: สร้างความสัมพันธ์กับศิษย์เก่า และส่งเสริมการสนับสนุนคณะฯ ผ่านการยกย่องเชิดชูเกียรติ วัตถุประสงค์ที่ 6.3 คัดเลือกและเชิดชูเกียรติศิษย์เก่าดีเด่น	S6.2: พัฒนาระบบเครือข่ายศิษย์เก่า S6.3: พัฒนากิจกรรมศิษย์เก่าให้มีคุณค่า และเป็นเวทีสร้างความภาคภูมิใจ	KR6.2.1 จำนวนศิษย์เก่าที่เข้าร่วมกิจกรรม (คณะ) KR6.3.1 จำนวนกิจกรรมในการจัดงานเชิดชูเกียรติศิษย์เก่า (คณะ) KR6.3.2 มูลค่าการระดมทุนจากศิษย์เก่า (คณะ+มหาลัย)	จำนวน กิจกรรม/โครงการ บาท	100 1 800,000	100 1 -	100 1 -	100 1 -	100 1 -	3. โครงการเสริมสร้างความสัมพันธ์ศิษย์เก่าคืนสู่เหย้าชาวลูกพระนาง 5. โครงการคัดเลือกและเชิดชูเกียรติศิษย์เก่าดีเด่น	T1: สร้างระบบสื่อสารออนไลน์และฐานข้อมูลศิษย์เก่า T2: จัดกิจกรรมคืนสู่เหย้าและประชุมศิษย์เก่า T3: เชิญศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จกลับมาร่วมเป็นวิทยากร T1: จัดตั้งคณะกรรมการคัดเลือกศิษย์เก่าดีเด่น T2: เปิดรับสมัคร/เสนอชื่อศิษย์เก่า T3: จัดงานประกาศเกียรติคุณและมอบรางวัล T4: จัดกิจกรรมระดมทุนควบคู่กับงาน	P1: โครงการจัดตั้งเครือข่ายศิษย์เก่า P2: โครงการคืนสู่เหย้า “ชาวลูกพระนาง” P3: โครงการแสดงความยินดีกับบัณฑิต P4: โครงการเสริมสร้างความสัมพันธ์ศิษย์เก่า	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
KR6.3: จำนวน MOU/MOA/LOI เครือข่ายต่างประเทศที่มีข้อตกลงร่วมกับมหาวิทยาลัย	S6.3 สนับสนุนและส่งเสริมความสัมพันธ์กับเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ (KR6.3, KR6.4)	Goal 4: สร้างความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยและองค์กรนานาชาติ เพื่อยกระดับมาตรฐานการเรียนการสอนและวิจัย วัตถุประสงค์ที่ 6.4 ขยายความสัมพันธ์กับสถาบันการศึกษาชั้นนำต่างประเทศ เพื่อเพิ่มโอกาสในการร่วมมือในอนาคต	S6.4: สร้างเครือข่ายพันธมิตรเชิงกลยุทธ์กับต่างประเทศ	KR6.4.1 จำนวน MOU/MOA/LOI เครือข่ายต่างประเทศที่มีข้อตกลงร่วมกับมหาวิทยาลัย (คณะ+มหาลัย)	ฉบับ	1	1	1	1	1	6. โครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับสถาบัน และองค์กรชั้นนำในต่างประเทศ	T1: เจาะจงความร่วมมือและจัดทำร่าง MOU T2: จัดประชุม/สัมมนานานาชาติร่วมกับพันธมิตร T3: ประชาสัมพันธ์ความร่วมมือผ่านสื่อสารองค์กร	P1: กิจกรรมลงนาม MOU กับมหาวิทยาลัยพันธมิตรใหม่	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
KR6.4: จำนวนกิจกรรมที่ดำเนินร่วมกับพันธมิตรต่างประเทศในการจัดการเรียนการสอน และวิจัย	S6.4 สนับสนุนและส่งเสริมความสัมพันธ์กับเครือข่ายความร่วมมือทางวิชาการและวิจัยในระดับชาติและนานาชาติ (KR6.3, KR6.4)	Goal 5 : ส่งเสริมโอกาสการเรียนรู้และวิจัยร่วมกับสถาบันต่างประเทศ วัตถุประสงค์ที่ 6.5 ส่งเสริมเปิดโอกาสการเรียนรู้และวิจัยร่วมกับสถาบันต่างประเทศ ให้กับนักศึกษา	S6.5: พัฒนากิจกรรมวิชาการและโครงการวิจัยร่วม	KR6.5.1 จำนวนกิจกรรมวิชาการและวิจัยร่วมกับพันธมิตร (คณะ+มหาลัย)	กิจกรรม/โครงการ	2	2	2	2	2		T1: ร่วมกิจกรรมกับสถาบันเครือข่าย T2: ส่งเสริมการทำวิจัยร่วมและตีพิมพ์ผลงาน T3: สนับสนุนการแลกเปลี่ยนบุคลากรทางวิชาการ	P1: โครงการอบรมเชิงปฏิบัติการร่วมกับสถาบันต่างประเทศ P2: โครงการนักศึกษาแลกเปลี่ยนวิชาการ	
KR6.5: รายได้ที่เกิดจากงานบริการวิชาการ วิจัยและงานที่ปรึกษา	S6.4 พัฒนาการบริการวิชาการเชิงรุกและเป็นมืออาชีพ เพื่อตอบสนองความต้องการของทั้งหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน (KR6.5)	Goal 6: สร้างความเข้มแข็งทางวิชาการ เชื่อมโยงการศึกษาสู่ตลาดแรงงานและอุตสาหกรรมอย่างมืออาชีพในระดับชาติและนานาชาติ นำไปสู่การสร้างรายได้ วัตถุประสงค์ที่ 6.6 จัดโครงการจัดหารายได้	S6.6: ส่งเสริมการให้หน่วยงานจัดรายได้จากงานบริการวิชาการ วิจัยและงานที่ปรึกษา	KR6.6.1: จำนวนรายได้ที่เกิดจากงานบริการวิชาการ วิจัยและงานที่ปรึกษา (ล้านบาท)	ล้านบาท	1.7	1.7	1.7	1.7	1.7	7. โครงการพัฒนาและถ่ายทอดองค์ความรู้งานบริการวิชาการ งานวิจัย และงานที่ปรึกษา - กิจกรรมชักชวนความเข้าใจเกี่ยวกับการบริการวิชาการงานวิจัย และงานที่ปรึกษา - กิจกรรมถอดบทเรียนเกี่ยวกับการบริการวิชาการงานวิจัย และงานที่ปรึกษา	T3: จัดโครงการจัดหารายได้	P1: โครงการจัดหารายได้	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริหารวิชาการ

ส่วนที่ 4

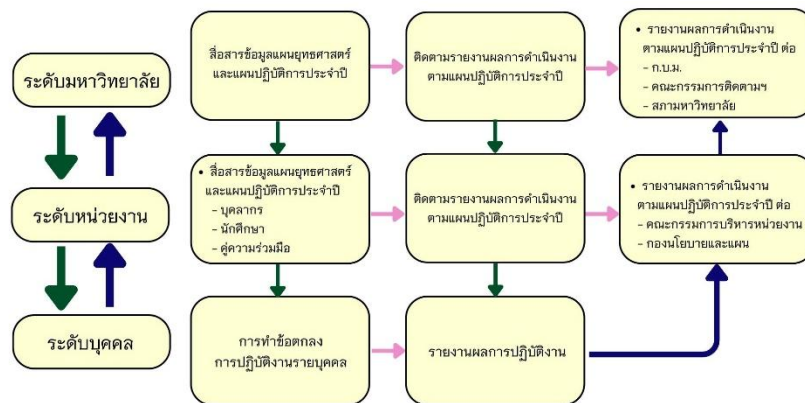
การกำกับติดตาม และการรายงานผลการดำเนินงาน

ปัจจัยสำคัญของการวางแผนที่ดีจำเป็นต้องมีกระบวนการนำไปสู่การปฏิบัติที่ดีด้วย และต้องได้รับความร่วมมือจากทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาในการร่วมคิด ร่วมทำและร่วมรับผิดชอบ ในส่วนของการวางแผนยุทธศาสตร์ได้มีกระบวนการมีส่วนร่วมจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ในการร่วมประชุมระดมความคิดเห็น และพิจารณากำหนดทิศทางการทำงานขององค์กรตามที่กล่าวแล้ว ดังนั้น เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าประสงค์ และวิสัยทัศน์ ที่กำหนดไว้จึงต้องมีการขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

การขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีขั้นตอนในการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ ตามแนวทางของมหาวิทยาลัยเพื่อที่จะผลักดันการทำงานของกลไกทั้งหมดให้สามารถบรรลุผลลัพธ์ตามที่ตั้งเป้าหมายไว้ รวมทั้งต้องอาศัยกระบวนการและกลไกการผนึกกำลังในหลายมิติในการประสานแผนงาน แผนเงิน และแผนคน ในการขับเคลื่อนองค์กรร่วมกัน และไปในแนวทางเดียวกัน มุ่งสู่จุดมุ่งหมายสูงสุดของมหาวิทยาลัยคือวิสัยทัศน์ “ผู้นำการสร้างมืออาชีพ เพื่อพัฒนาสังคมอย่างยั่งยืน” ที่ตั้งไว้ ดังนี้

1. ผู้บริหารระดับสูงและผู้บริหารทุกระดับเป็นผู้ขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และสื่อสารทิศทางการองค์กรให้แก่บุคลากรทุกระดับได้มีความเข้าใจ
2. ถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์ออกมาเป็นแผนปฏิบัติการ โดยนำกลยุทธ์และแนวทางการดำเนินงานมาแปลงเป็นแผนงาน/โครงการที่ปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม
3. การถ่ายทอดแผนยุทธศาสตร์ไปสู่ บุคลากร นักศึกษา และคู่ความร่วมมือ ในการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติอย่างชัดเจน
4. การประสานงานระหว่างหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัยในการขับเคลื่อนแผนงาน/โครงการของแต่ละหน่วยงานให้มีความก้าวหน้า
5. การติดตามประเมินผลความก้าวหน้าของการดำเนินการในทุกระดับทุกเดือน เพื่อรายงานผลให้กับคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย คณะกรรมการติดตาม ตรวจสอบและประเมินผลงานมหาวิทยาลัย และสภามหาวิทยาลัย รับทราบ

ภาพที่ 4 การขับเคลื่อนแผนสู่การปฏิบัติและการติดตามประเมินผล

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนมภัทร ไตรระสะ	คณบดี
รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชญา ครูเกษตร	รองคณบดีฝ่ายวิชาการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญใจ สุขก้อน	รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา
อาจารย์ ดร.ธรรมรักษ์ ศรีมารุต	รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริหารวิชาการ
อาจารย์ ดร.ธงชัย ทองมา	รองคณบดีฝ่ายบริหาร

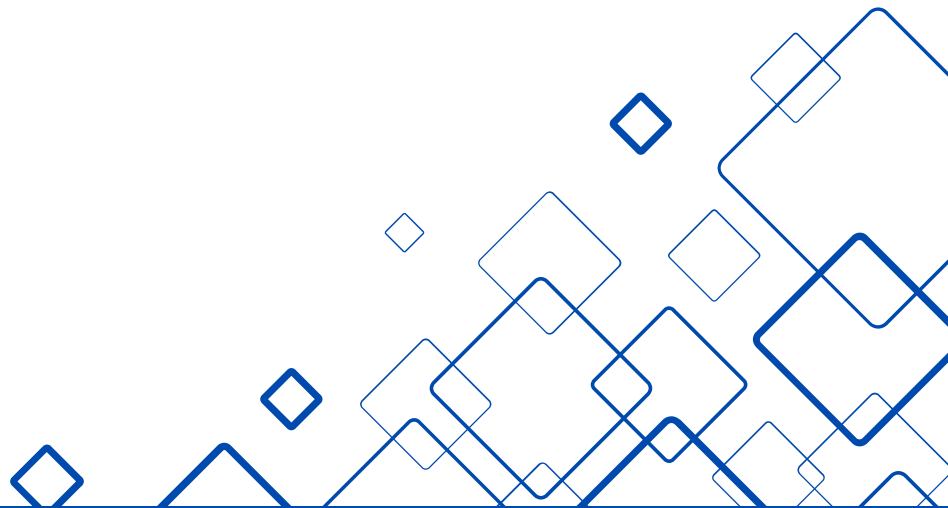
ผู้เขียน/เรียบเรียง/รูปเล่ม

1. นางสาวณัฐอร พุทรวงศ์	หัวหน้าฝ่ายแผนและงบประมาณ
2. นางสาวอุบลรัตน์ รุยันต์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผน ชำนาญการ

ฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

**คณะวิศวกรรมศาสตร์
และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม**
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

**ฝ่ายแผนงานและประกันคุณภาพ
คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม**

- 1 ถ. อู่ทองนอก แขวงคูสิต เขตคูสิต กทม. 10300
- 02 160 1438
- www.eit.ssru.ac.th